

ΕΚΔΙΛΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΤΙΑ

Τόμος Β'.
ΑΡΙΘΜ. 28.

Συνδρομή, έκχριτη άπ. 1. Ιανουαρίου και 1. Σουλλού Ιάνου, έξαμηνος μένον
και πρωτημετέλη: Πανταχού φράγκ. χρ. 10 ή μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Β'.
τη 15/27. Φεβρουαρίου 1886.

ΤΟ ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΕΙΝ, ΟΤΙ ΖΗΜΙΑ ΚΑΙ ΟΝΕΙΔΟΣ.

Άποδος Ι. ΙΩΑΝΝΙΑΙΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗΝ.

Άπορώ πώς ἄνθρωποι, νουνεχεῖς κατὰ τάλλα, δὲν σκέπτονται ἀντὶ γῆνέ ποτε δυνατόν, δχι τὸ να κερδύσῃ τις χαρτοπαικτῶν ἔως τέλους μᾶς συνεδρείας, — τοῦτο εἶναι δυνατότατον· — δχι καὶ εἰς δευτέραν, τρίτην, τετάρτην η δεκάτην συνεδρείαν, — καὶ τοῦτο παραδέχομαι ὡς δυνατόν· — ἀλλ' ἐν ὅλῳ τῷ χρονικῷ διαστήματι, καθ' ὃ χαρτοπαικτεῖ. Φέρω ἐν ἀπλούν μέν, ἀλλὰ καὶ πειστικώτατον παραδειγμάτα.

Δάβες ἔνα σάκκον πλήρη ἑρεβίνθων· ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὴν χειρα καὶ ἔξαγαγε ὅσους ἑρεβίνθους δύναται νὰ συλλάβῃ η χειρ. Εἰπέ: ἄρτια ἔξήγαγες η ἀνάρτια; — ζυγὰ δηλαδὴ η μονά; Λέγεις, ζυγά: ἀριθμεῖς ἔπειτα τοὺς ἑρεβίνθους, καὶ εὐρίσκεις αὐτοὺς ζυγά. Τὸ ἐπέτυχες. Λέγεις ἀκολούθως μονά, καὶ πάλιν τὸ ἐπιτυγχάνεις. Καὶ ἐκ νέου λέγεις μονά, καὶ τὸ ἐπιτυγχάνεις καὶ ζυγά, ζυγά, ζυγά, καὶ, ὡς τοῦ θαύματος! τὸ ἐπιτυγχάνεις.

Αἱ φρονεῖς δτι μέχρι τοῦ πυθμένος τοῦ σάκκου, δ.τι ἀν λέγη ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν δ. νοῦς διὰ τῆς γλώσσης, δὰ εὑρίσκεται ἐντὸς τῆς δρακός σου εἰκῇ; Πιστεύεις δτι, ἄρτιον ἀν λέγης, ἄρτιον δὰ εὑρίσκεται, καὶ, ἀνάρτιον ἀν λέγης, ἀνάρτιον δὰ

εύρισκεται πάντοτε; Ἡ μωρία δὰ ητο προφανής· σπουδαῖος η σώφρων ἄνθρωπος τοιοῦτο τι νὰ παραδεχθῇ πόρρω ἀπέχει.

Ἄλλὰ καὶ ἀν παραδεχθῶμεν, δτι μέχρι τοῦ πυθμένος τοῦ σάκκου ἐπέτυχε πάντοτε η πρόρρησίς σου, η δὲν ἐπέτυχε μὲν εἰς ὅλα, ἀλλ' εἰς τὰ πλειότερα, σὲ μακαρίζω ὅτι ἐν τοιαύτῃ ἀπαραδειγματίστῳ ἐπιτυχίᾳ η χειρ σου εὗρε τὸν πάτον τοῦ σάκκου· ἀλλως, ἀν εἰς δευτέρον σάκκον ἐνέχοντα ἑρεβίνθους ἔξηκολούμθεις τὸ πείραμα, δυοῖν δάτερον, — η καθώς εὕρες τὸν πάτον τοῦ πρώτου σάκκου πάντοτε ἐπιτυγχάνων, δὰ εὕρισκες, διὸ τὴν αὐτὴν πιθανότητα, τὸν τοῦ δευτέρου ἀποτυγχάνων πάντοτε, η δὰ ἀπετυγχανεις εἰς τὰ πλειότερα.

Προφανὲς λοιπὸν ὅτι, προϊόνσης τῆς κυβείας, ἐλπὶς κέρδους δὲν ὑπάρχει· οἱ δὲ τρέφοντες τοιαύτην ἐλπίδα πλανῶνται οἰκτρῶς.

Καὶ ταῦτα περὶ τῶν διακυβεύοντων τὸ κόπω πτώμενον ἀργύριον ἐν ἴσοις ὅροις πρὸς τὸν συμπαίκτην. Ἐν ἴσοις ὅροις πρὸς τὸν συμπαίκτην, τὰ κέρδη καὶ αἱ ζημίαι, μετὰ μίαν ἐβδομάδα, ἔνα μῆνα η ἐν ἓτος ισοφαρίζουν, ἀλλὰ δπως τοῦτο γεννη, πρέπει νὰ ἔχῃ τις τὴν χαρτοπαικίαν ὡς ἔργον. Αξίζει δε ἄρα γε τὸν κόπον νὰ δαπανήσῃ τις τόσας

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΚΩΧ.

πολυτίμους ώρας τοῦ βίου χάριν ἐνὸς ἰσολογισμοῦ, οὕτως
ἀμφότερος τὰ σκέλη ἀπολήγουν εἰς μηδενικόν; Σημειωτέον δὲ
ὅτι καὶ ὁ ἰσολογισμὸς ἀποβάνει εἰς ζημιάν· καθ' ὃτι δεσμές
ἢ χαρτοπαίκτης ἀναχωρεῖ μετὰ κέρδους τινός, θεωρῶν αὐτὸν
ὧς δωρεὰν ἀποκτηθέν, καθίσταται ἀφειδεστερος εἰς περι-
τάξ δακτόνας· ὥστε καὶ ἀν δὲν ἔζημιώθη ἐκ τοῦ παιγνίου;
ἔζημιώθη ὅμως ἐκ τοῦ ἐφημέρου κέρδους.

Μέχρι τούδε εἰπομένης ἵσους δρους· ἀλλ' ὅταν μεταξὺ^{τῶν} συμπαικτῶν ὑπάρχωσιν δροὶς ἀνισοὶ· ὅταν, φέρετεν,
ἢ μὲν κέκτηται πλεονέκτημά τι ἢ προνόμιον, ὅσον ἐλάχι-
στον, ἐπὶ τοῦ δέ τι ὃ μὲν δικαιούεται τὸ χρῆμά του ἀπαρά-
χως, ὃ δὲ παθαίνεται ἐκ τῶν ἀποτοχιῶν, ἐξάπτεται καὶ πε-
ριμεκτῇ ἡ, ὡς κοινῶς λέγομεν, πεισματόν· ἢ ὃ μὲν κατα-
βάλλῃ τέχνην, πεῖραν ἢ προσοχήν, ὃ δὲ ἀπροσεκτῇ, ἀμη-
μονῇ ἢ ἔντειρος, ἢντειρα, — τότε ἰσολογισμὸς τῶν
ζημιῶν μετὰ τῶν κέρδων δὲν γίνεται, οὔτε μετὰ ἐν ἕτοις,
οὔτε ἐφ' δρους ζωῆς· τοῦ μὲν τὸ κέρδος ἔσται ἀφυκτον, καί-
τοι ἀτιμον, ἀτιμότατον (ἐπειδὴ οὔτος μετεχειρίσθη ὅπλα
ἢ ἐστερεῖτο ὃ ἐναντίος), τοῦ δὲ ἡ ζημία βεβαία, βεβαιο-
τάτη. Μή ταρτεσθε· ἡ ἀτιμία, περὶ ἡς λέγω, εἶναι δύντως
ἀτιμία, καθὼς καὶ ἡ ζημία πραγματική.

Ἄφινω τὸν ζημιώμενον νὰ ξέρῃ τὴν κεραλήν, δάκνων
ἐν μειδιάματι ἐπιτετηδεμένῳ τὰ προσφερόμενα τραχήματα.
Ἡ προσποίησις δὲ δὲν ἴδρωσεν ἀπολέσας βαρὺ τὸ ποσὸν
χρημάτων, ἐξελέγχεται ὡς δύντως προσποίησις ὑπὸ τοῦ βά-
ρους αὐτοῦ τῶν χρημάτων, ἀτίνα διεκύβευσεν, ἐπιμυήρας
νὰ ἐγκολπίσῃ ἀλλὰ τόσα, ἢ νὰ σκεδάσῃ τὴν ὄργην του
κατὰ τῆς οικογενείας του, νὰ σχίσῃ τὰ φορέματά του, νὰ
ἐκοφενδονήσῃ τὰ μελάτα του εἰς τοὺς τέσσαρας τούχους του
κοιτῶντος του, κτλ. Οὗτος εἶναι ἄξιος οἰκιτρικοῦ· ἀλλὰ περὶ^{τοῦ}
κέρδαινοντος ὑπὸ ἀνίσους δρους οἰουσδήποτε λέγω, διτι
πράττει ἀτιμίαν· τοὺς δὲ πράττοντας ταύτην τὴν ἀτιμίαν,
ἢ κοινωνία οὔτε νὰ δεξιοῦται ἔπρεπεν, οὔτε νὰ χαρετίζῃ,
οὔτε εἰς δοσοληφίαν νὰ ἔρχεται μετ' αὐτῶν, βεβαία ὅτι
κατὰ βάθος εἶναι κατὰ πάντα δόλιοι καὶ ἀναξιόχρεοι. Μά-
ταια τὰ κόσμια προσχήματα· πάτε χαρτοπαίκτης τοιοῦτος,
ἐὰν διακυβεύῃ ἐνθάτην (εἴτε) διερβισθείσαν δ.τ. δίδει τις
καθ' ὅδον εἰς κοινὸν ἐπάτηη, εἶναι φευκτέος ἀνθρώπως.

Διώτι, — μὴ προφάσεις· — ἐνὸς λεπτοῦ ἐνθήκη, ἐν
πρὸς ὅπλην ψυχαγωγίαν χαρτοπαίκτῃ τις, ἐνδιαφέρει ὡς καὶ
ἢ ἐνὸς εἰκοσαφράγου· ἀν δὲ ὁ Ῥόσχιλδ ἴθελε νὰ κατα-
φρονήσῃ τὸ εἰκοσαφράγον, ὡς ἐγώ τὸ λεπτόν, ὅταν ἐν τῷ
κυβευτηρίῳ τοῦ Χομβούργου ἡρωτήθη πρὸ εἰκοσι περίου
ἔτον, διατι· καὶ αὐτὸς δὲν ἔκπιζεν, μόνον δὲ ἴστατο πειρε-
γαζόμενος τοὺς παίκτας, οὐδαμῶς θὰ ἀπεικρίνετο „Δέν εἶραι
ἀρκούντως πλούσιος, ὥστε νὰ πάξω“.

“Οτι εἶπε τὸν λόγον τοῦτον ὁ βασιλεὺς τῶν τραπεζι-
τῶν, εἶναι βέβαιον· ἐντὸς αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ κυβευτηρίου τὸ
ζηκούσα παρ' ἐνὸς τῶν συγκυβευτῶν (croupiers) καθ' ἡν ἡμέ-
ραν ἐλέχθη. Ὁ Ῥόσχιλδ εἶναι Ἐβραῖος· καλῶς δὲ γινώ-
σκουν αἱ τοῦ Ἰσραὴλ οἱοὶ πόθεν δύνανται νὰ ἐλπίσωσι κέρ-
δος, καὶ ποὺ ἔγκειται ζημία ἐπὶ τέλους ἀναπόδραστος. Ἐγγύ-
τατα τοῦ Χομβούργου κεῖται τὸ Φραγκαρέτιον, ὅπου πλή-
θος βαθυτλούτων Ἰσραὴλιτῶν· σημειώσατε διτι, ἀν πρόκηται
νὰ οἰκονομήσωσιν οὔτοι τὸ ἡμίου ἐνὸς φύλλου χάρτου, δὲν
διλγωροῦν οὔτε πρὸς τοικύτην γλίσχραν φειδῶ, ἀλλ' ὅμως
ἀποφεύγουν τὴν κυβευτικὴν πρασινὴν τράπεζαν, ὅπου σωροί^{τοῦ}
παρακεχυμένου χρυσού τοὺς παρακαλοῦν εἰς τὸ Χομβούργον.

Ἐκεῖ, ὡς καὶ ὄπουδήποτε τῆς Γερμανίας, πρὸ τῶν
ετῶν ἡδη κατηγρήθησαν τὰ κυβευτηρία, ὡς ὀλέθρια εἰς τὰ

μαρὰ τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ὡς προσάποντα διενίδος εἰς
τὸν Κράτος τοιούτους ἀνεκόμενον οἵκους ἀσωτείας· ἐν δὲ
μόνον διατηρεῖται εἰσέται καὶ κρατούνται διὰ τὴν κατάργη-
σιν τῶν ἄλλων, τὸ ἐν τῇ μικρῷ ἡγεμονείᾳ τοῦ Μονοίκου.
Ὁ Μόνοικος (Μονοίκον λεγήν κατὰ Πτολεμαῖον) ἔχει πόλιν
ἐπὶ λόφοι κειμένην περὶ τὴν θάλασσαν μεταξὺ Οὔεντψιλ-
λίας καὶ Νικαίας (Nice). ἐπειδὴ δὲ τὸ κλίμα ἐκεῖνο εἶναι εὐ-
χράκες ἐν ὡρᾳ χειμῶνος, ὡς καὶ ἡλιοῦ ἢ ἀκτὴ ἐκεῖνη, πρὸς
νότον προσβλέπουσα, πολὺς κόσμος συνέρχεται αὐτόδι παν-
ταχόθεν τῆς Εύρωπης, οἱ μὲν διὰ λόγον μηγίκες, οἱ δὲ φυ-
χαγωγίας χάριν, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι διὰς δοκιμάσιοι τὴν τύ-
χην αὐτῶν εἰς τὸ κυβευτήριον, ὅπερ μόνος ὁ ἡγεμόνος ἐνε-
κένται εἰσέται· Ἀπαγορεύει δρμας τὴν εἰσόδον εἰς πάντα
αὐτῶν ὑπήκοον· διατί; Άς λύσωσι τὴν ἀπορίαν ταύτην οἱ
πιστεύοντες, διτι ὑπάρχει ἐν τῇ κυβείᾳ κέρδους ἐλπίς, καὶ
σχῆμα βεβαιότης καταστροφῆς.

Τὸν ροχθηρὸν ἐκεῖνον οἵκον διευθύνει πλουσία ἐταιρία,
οὐ μόνον ἀποτίουσα βαρὺν ἐπήσιον φόρον εἰς τὸν ἡγεμόνον,
τὴν μάνη αὐτοῦ πρόσοδον (διὸ καὶ οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ εἰναι
ἀπηλλαγμένοι παντὸς τέλους), ἀλλὰ καὶ ὑποχρεούμενή νὰ
ἐπιμελῆται τὴν καθαριότητα καὶ τὸν καλλωπισμὸν τῆς χω-
ρᾶς. Καὶ φωδόμησε λοιπὸν ἐπὶ λόφου παρακεμένου τῷ
Μονοίκῳ (Μονασσοῦ) μεταξὺ τοῦ παραποταμοῦ Monte Carlo, μέγα καὶ
ἀγλαδὸν μελαθρόν, καὶ πέριξ αὐτοῦ παράδεισον δύντως ἐπί-
γειον· κήπους κρεμαστούς ἀνω τῆς θαλάσσης, δους πᾶν δέν-
δρον τῆς ὑφαλίου ἢ ἀνθεμούς σπάνιον, ποδὲν ἐρρύθμως πε-
φυτευμένα, ποδὲν ἀτημελῶς, πατ' ἀπομίησιν τῆς φύσεως,
κατακράτας καὶ ἀντρα τεχνητά, πιδακας ἀφροβόλους· ἀγρο-
τικάς γεφύρας καὶ ἀτραπούς, δους καὶ πτηνὰ καλλιελάδα,
ἄνδρα πετρίδην ἐπάνω τῶν ἐδαλῶν, δύνθεν ἢ θέα ἐκτεί-
νεται εἰς τὸ ἀχαίνες τῆς θαλάσσης πρὸς τὴν Ἀφρικήν, τελος
δὲ καὶ ζενοδοχεῖα συβαριτικά, δους πᾶν δ.τ. ἐπιζήτητον ὑπὸ^{τοῦ}
καποδίστρου τοῦ πατέρος τοῦτον τοῖς τοῦ πα-
ρόντος ἔτους· τὰ τοῦ παρόντος ἔτους δὲ ἡ ζημία νὰ ἀλλα τὸν τοῦ
ἐπιόντος. Διακρίνονται ἀληθῶς, ἐν τοῖς βήμασι τῆς τύχης
σχῆματα, οἷα διακρίνονται εἰς τοὺς ἀστέρας ζώδια. Καθὼς
τρεῖς ἢ τέσσαρας τῶν αἰστέρων ὀνόμασιν, καθ' ὁ σχῆμα διαγράφουν,
ἀρκτον ἢ βοῶτην, δύοις δὲν μετανομάσαν τὰ ναὶ δέντρα τάξιν, ἀν
ἀρχῆς ἡλιούθουν, δὲν ἔκερδαινον εἰντὸς μαράθων, δέντρον
κατακράτας καὶ ἀντρα τεχνητά, πιδακας ἀφροβόλους· παρέχεται
τοῖς τοῦ πατέρος πετρίδην ἐπάνω τῶν ἐδαλῶν γαλακτογράφων, καὶ
ἄνθρωποι πετρίδην ἐπάνω τῶν ἐδαλῶν γαλακτογράφων, τοῖς τοῦ
πατέρος πετρίδην ἐπάνω τῶν ἐδαλῶν γαλακτογράφων, τοῖς τοῦ
πατέρος πετρίδην ἐπάνω τῶν ἐδαλῶν γαλακτογράφων.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὸ μελαθρόν ἢ εασίπο τοῦ Μο-
νοίκου· τὰ δὲ ἐν τῷ μελαθρῷ αὐτῷ προχείρως δὲν πειργά-
φονται. Ἐκεῖ αἴθουσαι εἰρύταται δαφιλῶς πεποικιλμέναι
διὰ χρυσού καὶ ἀναγλύφων καὶ ζωγραφιῶν καὶ κατόπτρων,
ἐδάφῃ καὶ θύραι πετρίδην ἢ επιτηδευμένοις περιηγασμένοις,
γλαυκοφόροις, ἀρκτον ἢ βοῶτην, δύοις δὲν μετανομάσαν
τὰ ναὶ δέντρα τάξιν· πετρίδην ἐπάνω τῶν ἐδαλῶν γαλακτογράφων,
κατακράτας καὶ ἀντρα τεχνητά, πιδακας ἀφροβόλους, καὶ καθέ-
δραι, καὶ ἀνάλιντρα τήγανα.

Τάπαρχει ἐντὸς τοῦ μελαθροῦ ἐκείνου καὶ ἀναγνωστήριον,
ὅπου τὰ κυριώτερα περιοδικά φυλλάδια ἢ ἐφημερίδες
πάσης τοῦ τεκμήριον δὲν τὴν μέλει δ.τ. καὶ ἀν σπου-
δάσων ἐπὶ τῷ βημάτων τῆς τύχης οἱ προσερχόμενοι εἰς
τὸ κυβευτήριον· καὶ ἀριστερόθεν μὲν τῆς γραμμῆς σημει-
οῦν τοὺς ἐκκυβευμένους μέλανας ἢ ὀρτίους ὀρθιμόδις, δε-
ξιόθεν δὲ τοὺς ἐρυθροὺς ἢ ἀναρτίους. Καὶ ἀν μὲν ἐκκυ-
βευθῶν πολλοὶ ἀρτίοι ἢ μέλανες ἀνάρτοις ἢ ἐρυθροὶ κατὰ
σειρὰν ἀδιάποτον, ἀποτελοῦν σχῆμα δινομάζομένον σειρὰ ἢ
πλειάς· ἀν δὲ κατὰ παράλληλας ἢ σκολόπενδρα· καὶ οὕτω κα-
θετῆς τὰ ἄλλα παίκτα σχῆματα· ὡς

ποδυτῶν· εἰσαι δὲ κύριος νὰ χάσῃς χρήματα, ἢ νὰ τὸ ἀφ-
στῆς καλὰ νὰ κάθηνται εἰς τὸ θυλάκιον σου. Εἰς τὰς αἰ-
θούσας δηποταί εἰπειν, αἱ ἐπτὰ τῆς ρολίνης (roulette) τραπέζαι καὶ
αἱ δύο τοῦ χαρτοπαγνίου τριαντασάραντα (trente et quarante) τὸ πλήθιον πάντως πολύ, τῶν μὲν καθημένων περὶ
τὰς τραπέζας ἐπεινας, τῶν δὲ ἴσταμένων. Βλέπε τοὺς
ποδυτῶν· εἰσαι δὲ κύριος νὰ χάσῃς χρήματα, ἢ νὰ τὸ χρυσόν των
εἰς σωροὺς καὶ εἰς στήλας. ἢ εἰς γραμμάτια τραπέζια, ἐλ-
πίζοντες νὰ τὸ διπλασιάσωσιν ἢ νὰ τὸ διπλασιάσωσιν.
“Η τοῦ ὑψους, ἢ τοῦ βάθους. Στιγμή, καὶ ἔχασαν τὸ πά-
λιν στιγμή, καὶ ἀνέτησαν τὸ ἀπολεσθέν, ἢ ἔχασαν τὸ δι-
πλάσιον, τὸ τετραπλάσιον.

“Η τυφλὴ φορὰ ἀληθῶς κατεργάζεται θαυμάσια ἐνίστη-
ματος ἀπιστεύτου εἰναίστημας τῆς τύχης πρός την παίκτην.
“Ητο Ἀγγλος, ἀνθρώπος προβεβηκός, δίος ἐρυθρὸς τὸ πρό-
σωπον, εύρωστος, μικροῦ ἀναστήματος. “Ωραν μετὰ τὸ
γεῦμα, δὲ τῶν ποικίλων οἰνῶν αἱ ἀναθυμιάτεις ἀποτελοῦν
εἰς πολλῶν τὰς κεφαλὰς δ.τ. ποτὲ εἰς τὴν Πυθίας

όρον ἔνθηκες δεκτῆς ἐπὶ τῶν 37 ἀριθμῶν τῆς δολίνης, ἀποτινός 35 ἀνδ' ἐνός.

Ωτοῦ θαύματος! τὸ σφαιρίδιον πίπτει ἐν τῷ Ο! Ἐπὶ τῆς ἀποιστας του δὲν εἶχε πέσει ἐν τῷ μηδενικῷ, ἀλλ' ἐπεριμενεν αὐτὸν ήτα πέσῃ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ! Ωστε ὁ οἰνοφρής ποικίλης ἐκέρδισεν ἑτερα 315 εἰνοσάφραγκα.

Ολοὶ τότε, δῆλοι ἀνεξαρτήτως, ἔβαλον χαστυφλόλιν ἐκπλήσσως· τινὲς ἀνέκραζον, quelle insolente fortune (ὦ, τῆς ἀναιδοῦς τύχης!)

Τοιάντας δύντας ἀναιδείας πράττει ἡ τύχη, δταν εὔνοήσῃ· ἀλλὰ καὶ χείρωνας τούτων, δταν θελήσῃ, νὰ κατατρέξῃ· δεῖται δ' ἀν τὴν μεμφῆ διὰ τοῦτο εἶνε μωρὸς ἐξάπαντος, ἀφοῦ ὑπάρχει γνωστὴ ἡ τυφλότης καὶ ἡ ἀλογία της.

Δὲν εἶδα πλέον τὸν εὐτυχῆ ἐκείνον παίκτην, ἀλλ' ἐάν ποτε ἐπανῆλθεν εἰς τὸ παίγνιον, ἀναμφιβόλως θὰ ἔχασεν δᾶτα τότε εἶχε

κερδήσει, ἵσως δὲ

καὶ πολλῷ πλει-

ονα. Ποιλάκις

οἱ ἐπιτηρηταῖτοῦ

κυβευτηρίου εἰ-

δον· τοιούτους

εὐτυχεῖς ποικίλες

γηθοσύνων ἀνα-

χωρισθέντες, καὶ

εἴπον γρήθοσύνως

καὶ αὐτοῖς· „Πά-

λιν ὅπισσα θὰ τὰ

φέρουν· ἀν δχι

σήμερον, αὔριον·

ἀν δχι αὔριον,

μεθαύριον· ἀν

οὔτε μεθαύριον,

μετά μίαν ἐβδο-

μάδα, μετά ἐν

ἔτος, μετά πέντε

ἔτη, ἐκτὸς ἀν

ἄκοντες ἐμποδίσθωσιν ἡ ἀποθάνωσις."

Καὶ τότε ἐγίνετο ἐν Μονοίκῳ λόγος περὶ τίνος Ἰστα-
νοῦ, κερδήσαντος κατὰ τὰ προλαβόντα ἔτη ἐκ τῶν κυβευ-
τηρίων δύο ἑκατομμύρια φράγκων, ἀλλά, κατὰ τὸ ἀρχαῖον
λόγιον, τὸν ὀστράκον μεταπεσόντος ἀκολούθως, δ' Ἰσπανὸς
αὐτὸς ἐκείνος ἔμεινεν ἀνεῦ ὀβολοῦ· δὲν εἶχε δὲ πῶς ν' ἀνα-
χωρήσῃ, καὶ ἡ ἔταιρα τῷ ἔχοργησε τὰ δόδοιποικά μέχρι
τῆς πατρίδος του.

Περιέγραψα· ἦδη διὰ βραχέων τὸν πέριξ τοῦ καταγω-
γίου ἐκείνου παράδεισον· ἀλλ' ὅφειλο νὰ προσθέσω, δτι με-
ταξὺ τῶν ἀνθοφόρων δένδρων ἀπαντᾶ ἐν αὐτῷ καὶ τὸ δῆ-
υπὸ τῶν ἀράβιων ποιητῶν ἀναφερόμενον Οὐάκ-ονάκ, οὐτινὸς
οἱ καρποὶ εἶνε πλάσματα ἀνθρώπινα, κρεμάμενα ἀπὸ τῆς
κομης· ὡς κολοκύνθια ἀπὸ τοῦ μίσχου των. Καὶ ἐνῷ λοι-
πὸν περιέρχεσται θαυμάζων τὴν ὥραν ἐκείνην φύσιν ὑπὸ^{τῆς}
τῆς τέχνης ἔξαισιν τὴν γηλασιμένην, αἴφνης, εἰς τὴν καμπτὴν
βαθυσκόπου τινὸς ἀτραποῦ, συμβαίνει νὰ ἴδῃς ἐμπρός σου
ἐνα ἀπηγχονισμένον, ἢ ἐνα αἱματοκυλισμένον ἐπὶ τῆς πρα-
σίνης πόδες· τοιοῦτο δὲ ὡραῖοι καρποὶ συλλέγονται ἐν τοῖς
γλυκούσις τοῦ Μονοίκου περὶ τοὺς ἑκατὸν κατ' ἔτος· ὡστε,
ὡς βλέπετε, τὰ περὶ τοῦ δένδρου οὐάκ-ονάκ θρυλούμενα
δὲν εἶνε τὸ παράπον μυθώδη.

Τοσαῦτα τὰ θύματα τῆς κυβείας. Ακούων δὲ δτι καὶ
ἐνὸς ὀβολοῦ μαρτυροῦν ἀν πρὸς παιδιάν, ἢ πρὸς χρημα-

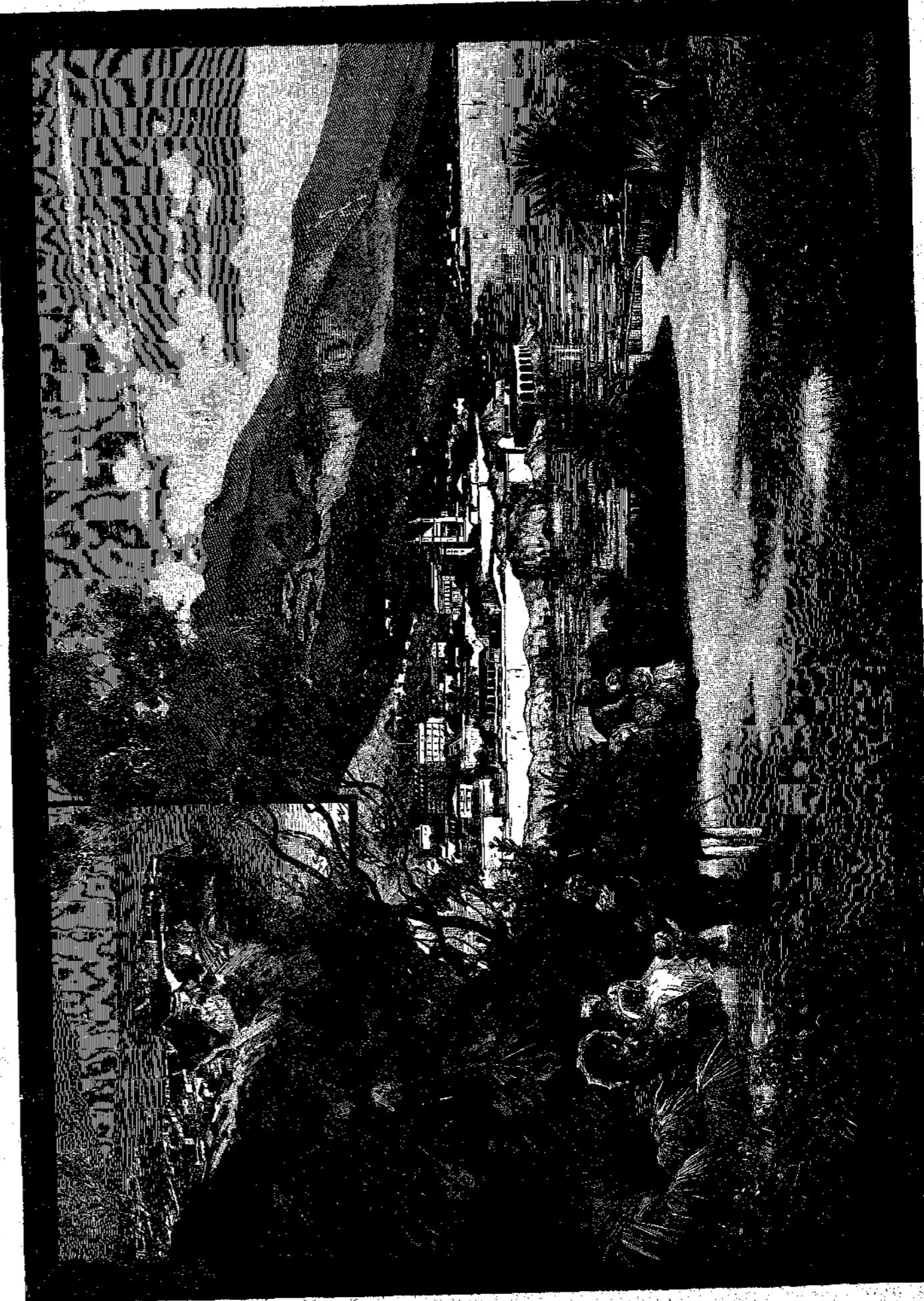
τὸν Ἀθήνας, πλὴν τῶν οἰκογενειακῶν κύκλων, οἵτινες κυρίαν
ἔχουν φυχαγωγίαν τὸ χαρτοπαίγνιον, ὑπάρχοντα καὶ κοινὰ
κυβευτήρια παντοειδῆ, ἐν οἷς καὶ τὸ τῆς δολίνης. Καὶ
ἀκούων πρὸς τούτους, δτι τὴν ἀθηναϊκὴν δολίνα ἔχει 24 ἀριθ-
μούς, ἐν οἷς δύο μηδενικά. Ἄλλοι μόνον, ἄλλοι μόνον! Φαν-
τάσθητε· ἀφοῦ ἡ δολίνα τοῦ Μονοίκου, ἐν καὶ μόνον μηδε-
νικὸν ἔχουσα ἐντὸς 36 ἀριθμῶν, στέλλει κατ' ἔτος εἰς τὸν
ἀδηγὴν τοσούτους ἀπεγνωμένους, τι δύναται νὰ ἐλπίσωσιν
ὅσι τολμοῦν νὰ παλαιστοὶ πρὸς τὰς τῶν Ἀθηνῶν, ἔχουσας
ὴν μηδενικόν, τοῦτο εἰταῖ ἐν σφετεριστικόν, δημ πρὸς 36,
ἀλλὰ πρὸς 12 ἀριθμούς! Αν οὕτως ἔχῃ τωόντι, εἶνε φρικτὴ
ἡ κατάχρησις. Καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ τοῦ ἀβακος τῶν ἀριθ-
μῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀβακος τῶν καὶ ἡ ὅχε (rouge ou noir,
pair ou impair, manque ou passé) ἡ μὲν δολίνα τοῦ Μο-
νοίκου παρέχει 18 ἐλπίδας ἐντὸς 18 καὶ ἡμίσεις ἀπώλειῶν,
αἱ δὲ ἀθηναϊκαὶ,
12 ἐλπίδας ἐν-
τὸς 13 καὶ ἡμί-
σεις ἀπώλειῶν.
Τοῦτο εἶνε αὐτό-
χρημα ὅλεθρος,
δημ ἀν ἡ ἀστυνο-
μία δὲν δύναται
νὰ ἐκτρέψῃ, δρε-
λλει τούλαχιστον
νὰ περιστείλῃ,
κατὰ τα κανο-
νισμένα ὑπὸ τοῦ
ἐν Μονοίκῳ Βεσ-
ζούσι.

Παρὰ τοῖς
Εὐρωπαίοις, οἱ
Ἐλληνες δυσφη-
ρούμενθας χαρ-
τοπαικται ἀχαλ-
νωτοι· δὲν ἀδη-
μονεῖτε; Εἰς τὴν
δυσφημίαν ταύτην δίδει ἵσως κύρος διτι γίνεται ἀληθῶς παρ'
ἥμιν κατὰ τὸν παραμονὴν παντὸς νέου ἔτους. Οἱ πλειστοι
πιστεύουν· δτι ἐάν κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην φανῇ εὖνος ἡ
τύχη πρὸς αὐτούς, δὲν ἔχωσι τὴν εύνοιαν τῆς καθ' ὅλον
τὸν ἐπὶ θύρας ἔνιαυτόν. Καὶ τοῦτο, ἐνῷ ἡ τύχη πανθ-
ρολογεῖται ὡς τυφλή, ἀλογος καὶ ἀλλοπρόσαλλος. Καὶ
τοῦτο ἐνῷ προφανὴ μέρχονται τὰ παραδείγματα, δτι πλει-
στοι εὐνοηδέντες ὑπὲ αὐτῆς εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον τῆς παρ-
αμονῆς ὑπῆρχαν καθ' ὅλον τὸ εἰσιόν ἔτος κανοδαίμονες, ἐνῷ
πλειστοι ἀτυχήσαντες κατὰ τὴν χαρτοπαιξίαν τῶν ἐκείνην,
εἶδον κατὰ τὸ ἐπελθόν ἔτος τὰ πάντα πρὸς αὐτοὺς αἰσιο-
τατα. Ἄλλ' ὅχι· ἡ πρόληψις ἐπιμένει, καὶ ὅλοι λοιπὸν ἐκ-
δίδονται κατ' ἐκείνην τὴν παραμονὴν εἰς τὸ σοῦ παιδίων
ἢ μοῦ παιδίνες· τὸ δὲ χειρίστον, τοὺς βλέποντας καὶ τὰ
τέκνα των, ἐγγίγια τα καὶ ἀνήλικα, ἐκδιδομένους εἰς τοι-
αύτην πρόληψιν ἀνατίξαν νόνων περιωτισμένων ἡ φυχῶν ἐξη-
γενισμένων.

Τὸ χαρτοπαίγνιον, ὡς παιδιά ἀπλῆ, δὲν θὰ ἡτο
ἀξιόμερπτον, διότι πράγματι ἐν ὥρᾳ ἀργίας φυχαγωγεῖ·
ἀλλὰ τὸ πατέστησε καταχθόνιον ἢ δι' αὐτοῦ ἀσκουμένη
φιλοκέρδεια. Τὸ κριτήριον περὶ δέξιομέρπτου ἢ μή, ἔχ-
κειται εἰς τὴν ἐνθήκην (enjeu)· εἰς δρολός, ἢ τὸ πλέον

ΚΥΝΟΒΟΥΛΙΟΝ.

ΑΠΟΦΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΔΟ.
Σχεδιασμόνα τοῦ κ. Η. Nestel.

τισμὸν κατατίθενται. Ἀλλὰ τὸ χαρτοπαγίγιον παρασύρει τὸν ἀνθρώπουν εἰς ἄποκα, δεινὰ πολλάκις, διὸ καὶ φυγεῖτον, οὐαὶ δόζουσα φαγέδαινα τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν σώματος. Ὁφειλε πᾶς χρηστὸς οἰκογενειάρχης κατὰ τῆς χρήσεως ταῦτης νὰ καταλείπῃ εἰς τοὺς ἐκγόνους ἀρὰν καὶ ἀνάθεμα.

Η ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ.

(Διήγημα.) (συνέχεια.)

XI.

Ο Βίκτωρ ήρχεις νὰ δημάξῃ. Προσηλωμένους ἔχων τοὺς δρόμους ἐπὶ τὴν δροφῆσι διηγέστο μὲ τὸν βίσιον καὶ διόρρον περὶ τὸν δεάτρου, περὶ δύο γνωστῶν του ἑδοποιῶν, περὶ τοὺς Σεραφίνας Σεραφινόβνας, ἡ δοτὸς δῆθεν τὸν εἶχεν ἐμπαῖξει, καὶ περὶ τοῦ νέου καθηγητοῦ Ρ., τὸν ὃποιὸν ἀπεκλεῖτο κατῆγος.

— Καὶ φωναζήστε τὸν πῆγε καὶ σοφίσθηκε τὸ ἔκτερωμα τοῦτο τοῦ πνεύματος! Πρὸς ἀρχήν τὸ μάθημά του, φωνάζει πρῶτον τὰ δύνατά μας, καὶ ἐν τούτοις δεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν τὸν εἰλευθερόφρονον. Ἐθέλον φυλάκιος, τὰ τὴν ἀληθείαν, διλούς τοὺς ἐλευθερόφρονος τοῦ φυράματος αὐτοῦ!

— Επειτα ἐστρέψῃ καθὼς διοκήσια πρὸς τὸν Φουστώφ καὶ μὲ υφος εν μέρει ὑρινόδεις, καὶ ἐν μέρει σκωτεικὸν εἶπε:

— Καὶ εἰ θέλει καρίνα νὰ σᾶς παρακαλέσω, κύριε Ἀλέξανδρε, — πρέπει: Ἐλύτο νὰ βάλουμε γνῶι τὸ γέρο — σεῖς πάιζετε μάξῃ τόσο συγνά μουσική . . . τὸν μήνα μήλις μοῦ δίδει ἔως εἰκοσιπέντε ρούβλια . . . τί νὰ πρωτάρωμα μὲ αὐτὸ τὰ φύλα; Οὔτε γὰρ παντὸν μὲ φύλανον. Καὶ διπέρα μὲ διπέρα δὲν πρέπει νὰ κάμω καὶ χρέοι! Ἐθέλα νὰ ἔλθῃ γιὰ δίλγον καιρὸν ἐπὶ δέστη μοῦ, καὶ νὰ ἔλεπαι, τί θέλει κάμει! Ἄ, ἀν μποροῦντα νὰ πάρων καὶ ἔχων ἀλλοὶ κατέβασιν (δί Βίκτωρ ἐποντεῖται τὴν προτελευταίαν λέξιν). Καὶ μπὲ μονέδα, τὸ γέρον ἔγω, δὲν πάσχει αὐτὸς καμίαν ἔλευθρον, ἐπειδὸν διατάσσει νὰ κάμω μόνος τὸν πτωχὸ τὸν Λάζαρο. Ἐδεσεν αὐτὸς τὸ γάιδαρό του τώρα . . . καὶ πολὺ καλά μάλιστα!

— Ο Φουστώφ ἐστραβοκύτταξε τὸν Βίκτωρα, καὶ εἶπε:

— Θὰ διμήσου μὲ τὸν πατέρα σας. Άλλως τε . . . ἀν ἔχετε ἀνάγκην, μπορῶ, — ἐπὶ τοὺς παρόντος . . . ἐν μικρὸν ποσὸν . . .

— Οχι, εὐχαριστῶν, καλλίτερα νὰ κατορθώσουμε τὸ γέρο . . . Ἐν τούτοις, ἐκπολούθησε ἔνων τὴν βίντα του καὶ διὰ τὸν πέντε δικτύον, δόστε μὲ, ἐν σᾶς ἥντοντὸν . . . ἐν τοῖς εἰκοσιπέντε ρούβλια . . . Πόσα λοιπὸν τῷρα σᾶς χρεωστῶν σκόμη;

— Εδανεισθῆτε μέχρι σήμερον ὑδοχοκονταπόντε ρούβλια.

— Χι . . . γίνονται λοιπὸ . . . διὰ διλα . . . ἐκατοντάκια ρούβλια. Θὰ σᾶς τὰ ἐπιστρέψω μὲ δια μάς.

— Ο Φουστώφ μετέβη εἰς τὸ ἀλλο δωμάτιον καὶ ἐπέστρεψε φέρων γραμμάτιον τραπέζιουν 25 βούβλων, τὸ διπόλον σωτηρίδων προσέφερεν εἰς τὸν Βίκτωρα. Οὗτος τὸ ηρτασεν, οὖτις εἰπεῖν, ἐκαμπήθη μὲ διλα τοῦ δύνατος, καὶ ἔλα τοῦ κατανόητην φύλον τοῦ φύλου του, ἐμορμούσεν ἐν „εὐχαριστῶν“, ἐξερευνώντη διό τρεῖς φοράς καὶ εἴτε ἡγέρησε ἀπὸ τὸν διπόλον.

— Αἱ τοῦ φοβερὸ μαχμουρλήκη ἔχω σήμερα! εἶπε.

— Ο Φουστώφ ἐξηκολούθει νὰ τὸν κυττάῃ, ἐφαίνετο δὲ ἐτοῦτο ἐπάλαι κατὰ τὸν διπόλον τοῦ.

— Περὶ ποίας συντάξεως ἔχετε διμήσει πρὸ διλίου, κύριε Βίκτωρ;

— Οὗτος ἐστιθή πρὸ τοῦ κατωφλίου καὶ ἐπένθη τὸ πλιδίον του.

— Α, δὲν γέρετε; Περὶ τῆς συντάξεως τῆς Σουστάνας . . . αὐτὴ δὲ ἔχει μίλιν. Πολὺ διδιστέρον ἀνέδοτον αὐτό, σᾶς λέγω. Ἄν τὸ φέρη καμιαὶ φορὰ διλγός δὲν οὖς δημητρίδη τὴν ιστορίαν. Τόρα, ἀγαπητέ μου, βιάζομαι ἔχω σπουδαῖας ὑποδέσεις! Ἀλλὰ τὸ γέρο, παρακαλῶ, τὸ γέρο νὰ μὴ ληστούντεσσε. Βέβαια ἔχει μὲν σκληρὸ γερμανικὸ δέρμα, καὶ αὐτὸ μάλιστα ἔδειραν· τοῦ Ριοστάνα, σεῖς δύμας γιωρίζετε πᾶς νὰ τὸν μετατρεποῦντε. Νὰ μὴ καταλαμῆι δύμας τίποτε νὰ μητριά μου! Διότι· ἔσύρω, δι πατέρας μου τὴν φοβάσθη. Αὕτη δέλει νὰ κρατήῃ διλα γιὰ τοὺς φωνακλῆδες της. Ἀλλὰ σᾶς δὲν τελεσθῆτε τὸν ὑπόδειον καθὼς πρέπει. . . γιὰ τέτοια πράγματα εἰσέσθη διπόλωμάτης. Γιὰ σᾶς!

— Τὸ πρόστιχος βίλακας εἶναι αὐτὸς δι νέος! ἐφώνησεν ο Φουστώφ σαμα ἐκλεισθῆ τῇ θύρᾳ.

— Τὸ πρόστιχον του ἔκαιεν μὲ πῦρ, καὶ ἐπίτηδες τὸ εἶχε πάντοτε ἐπαντραμένον πρὸ τὸ ἀντίθετον μέρος.

— Τὴν στραγήν, ταῦτην δὲν θέλων νὰ τὸν ἐνοχήσω δι ἐρωτήσεων καὶ διὰ τοῦ διπού τὸ δυνατὸν ταχέως ἀπειπρόνθη.

ματος. Ὁφειλε πᾶς χρηστὸς οἰκογενειάρχης κατὰ τῆς χρήσεως ταῦτης νὰ καταλείπῃ εἰς τοὺς ἐκγόνους ἀρὰν καὶ ἀνάθεμα.

Τί λοιπὸν ήσαν αὐτὰ τὰ δεκατρία ρούβλια καὶ δεκατρία καπίκια; ἐξηκολούθησε στρέφων μαὶ τὰ νέατα καὶ μὲ ὑπόκριψον φυνήν. Σιατί νὰ μὴ τούς ζητᾶτο; Γιατί; Γιατί νὰ κυπούν διὰ μιᾶς δύο τάνους μάξῃ — γιατί; Ναι, ναι, διὰ πρέπει τὰ πτυχίουν ἐστὴ γρήγορα, καὶ κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ πρήγμα πέραν μέστα του περιστέρηρ ζεῖται καὶ φύγει· δὲν εἶναι; Ζεστά γαλοτροπούρεντα! Ζεστό γαλοτομούρεντα! Ηρχίσεν αὔφης νὰ φωνάξῃ ὡς οι πιλόται τοῦ δρόμου.

— Αὐτά τὰ ἔλαβεν ὁ Βίκτωρ ἀπὸ τὴν Ελεονώραν. Εἶπεν δὲ σεῖς τῷ τὰ ὑπερχόντες, ἀπεκρίθην, η Σουστάνα ἐπίσης μποκούφια.

— Εἶπεν — εἶπε — τῷ πτυχίουν ἐπίσης μποκούφια.

— Απέναντι τοῦ λογαριασμοῦ.

— Απέναντι τοῦ λογαριασμοῦ! Δόσε μιὰ νὰ ἰδω!

— Ηρπατὸς τὸ βιβλίον ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Σουστάνας, ἔθηκεν ἐπὶ τῆς ρίνδος τὰ μεγάλα στρογγυλά γνάτα του καὶ διὰ τοῦ δακτύλου ήρχεις νὰ ἔστεται τὰς διαφόρους γραμμάτας.

— Εἰς τὸν ἐπιπλοπάλην.

— Μπᾶ . . . τὸν ἐπιπλοπάλην! Καὶ διὰ τὸ λοιπόν;

— Απέναντι τοῦ λογαριασμοῦ.

— Απέναντι τοῦ λογαριασμοῦ! Δόσε μιὰ νὰ ἰδω!

— Ηρπατὸς τὸ βιβλίον ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Σουστάνας, ἔθηκεν ἐπὶ τῆς ρίνδος τὰ μεγάλα στρογγυλά γνάτα του καὶ διὰ τοῦ δακτύλου ήρχεις νὰ ἔστεται τὰς διαφόρους γραμμάτας.

— Εἰς τὸν ἐπιπλοπάλην — εἰς τὸν μπαραρίτη Φίληδ; Μπᾶλι μποκούφια δομίκαντα μηδενικά εἶναι!

— Αὐτός ήτο μεγαλοφύτα! Καὶ τί ἀπὸ λαζίου!

— Απέναντι τοῦ λογαριασμοῦ.

— Απέναντι τοῦ λογαριασμοῦ! Δόσε μιὰ νὰ ἰδω!

— Ηρπατὸς τὸ βιβλίον ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Σουστάνας, ἔθηκεν ἐπὶ τῆς ρίνδος τὰ μεγάλα στρογγυλά γνάτα του καὶ διὰ τοῦ δακτύλου ήρχεις νὰ ἔστεται τὰς διαφόρους γραμμάτας.

— Εἰς τὸν μπαραρίτη Φίληδ;

— Μπᾶλι μποκούφια δομίκαντα μηδενικά εἶναι!

— Αὐτός ήτο μεγαλοφύτα!

— Καὶ τί λαζίου!

— Απέναντι τοῦ λογαριασμοῦ!

— Απέναντι τοῦ λογαριασμοῦ! Δόσε μιὰ νὰ ἰδω!

— Ηρπατὸς τὸ βιβλίον ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Σουστάνας, ἔθηκεν ἐπὶ τῆς ρίνδος τὰ μεγάλα στρογγυλά γνάτα του καὶ διὰ τοῦ δακτύλου ήρχεις νὰ ἔστεται τὰς διαφόρους γραμμάτας.

— Εἰς τὸν μπαραρίτη Φίληδ;

— Μπᾶλι μποκούφια δομίκαντα μηδενικά εἶναι!

— Αὐτός ήτο μεγαλοφύτα!

— Καὶ τί λαζίου!

— Απέναντι τοῦ λογαριασμοῦ!

— Απέναντι τοῦ λογαριασμοῦ! Δόσε μιὰ νὰ ἰδω!

— Ηρπατὸς τὸ βιβλίον ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Σουστάνας, ἔθηκεν ἐπὶ τῆς ρίνδος τὰ μεγάλα στρογγυλά γνάτα του καὶ διὰ τοῦ δακτύλου ήρχεις νὰ ἔστεται τὰς διαφόρους γραμμάτας.

— Εἰς τὸν μπαραρίτη Φίληδ;

— Μπᾶλι μποκούφια δομίκαντα μηδενικά εἶναι!

— Αὐτός ήτο μεγαλοφύτα!

— Καὶ τί λαζίου!

— Απέναντι τοῦ λογαριασμοῦ!

— Απέναντι τοῦ λογαριασμοῦ! Δόσε μιὰ νὰ ἰδω!

— Ηρπατὸς τὸ βιβλίον ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Σουστάνας, ἔθηκεν ἐπὶ τῆς ρίνδος τὰ μεγάλα στρογγυλά γνάτα του καὶ διὰ τοῦ δακτύλου ήρχεις νὰ ἔστεται τὰς διαφόρους γραμμάτας.

— Εἰς τὸν μπαραρίτη Φίληδ;

ΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΜΑΣ.

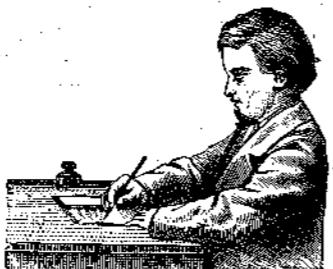
(ανανέωσα).

Ούδη σπανίως καὶ οὐ λεγομένη „κυρτὴ ράχις“ ἀναγράφεται μεταξὺ τῶν ἐν τοῖς σχολείοις ἀναπτυσσομένων νοσημάτων, κατεβλήθησαν δὲ μέχρι τοῦδε πολλὰ προσπάθειαι καὶ ἐκ μέρους τῶν ιατρῶν καὶ ἐκ μέρους ὑγιεινόμορφων πρὸς ἀποσβῆσιν τῶν ἐντεῦθεν προερχομένων κινδύνων διὰ τὰ ἀναπνευστικὰ καὶ τὰ δργανατοῦπογαστρίου. Οἱ Χύτεροι, οἱ Λόρωνερ καὶ ἄλλοι ὑπέδειξαν τὴν σοβαρότητα τῶν συνεπειῶν τοιαύτης διαρκούς κυρτώσεως τῆς σπονδυλικῆς στήλης, γι-

τερον μέρος μάλιστα τὸν κόλαδον κατακαθισμένον, οὗτος ὅτε μόλις νὰ φοίνωνται οἱ ἀναπνευστικαὶ κινήσεις εἰς τὰ ἔγγυς τῆς κλειδὸς μέρη. Οἱ ἐν τῇ ἡμέτερᾳ πόλει διαπρεπῆς Ιατρὸς Σρέμπτερ, δικαίως ἀποκληθεὶς „διδάσκαλος τῆς καλῆτοῦ σώματος μορφῆς“ λέγει διτὶ δὲν ἀρκοῦσι μόνον νουθεσίαι καὶ συμβουλαί, ἵνα το παιδίον πειθῇ καὶ ἀναγκασθῇ νὰ καθηται πάντοτε εὐθυτενῶς. Δια νὰ τὸ ἐμποδίσῃ λοιπὸν τοῦ νὰ κύπτῃ καταγινόμενον κατ’ οἶκον περὶ τὰς σχολικές διὰ τῆς ἀνωμάλου συμπλέσεως τῶν σπονδύλων καὶ λικάς του ἐργασίας, κατεσκεύασεν „δρθοστάτην“ τινά, σκοπόμηδον προκαλούσῃς τὴν πραγματικὴν καὶ ἀτυχῶς ἀθε-

Σχῆμα 4.

Σχῆμα 5.

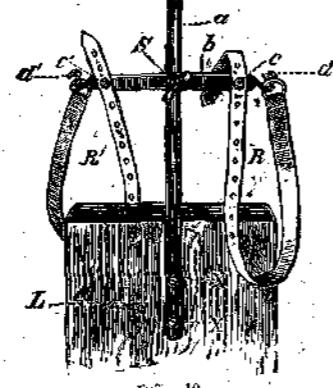
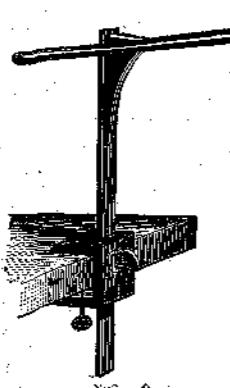
Σχῆμα 6.

Σχῆμα 7.

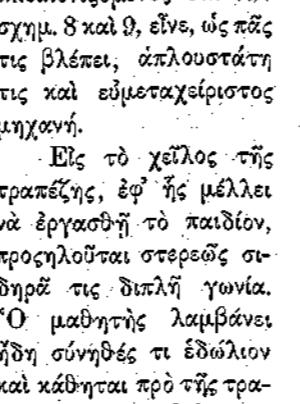
Σχῆμα 8.

Σχῆμα 9.

Σχῆμα 10.

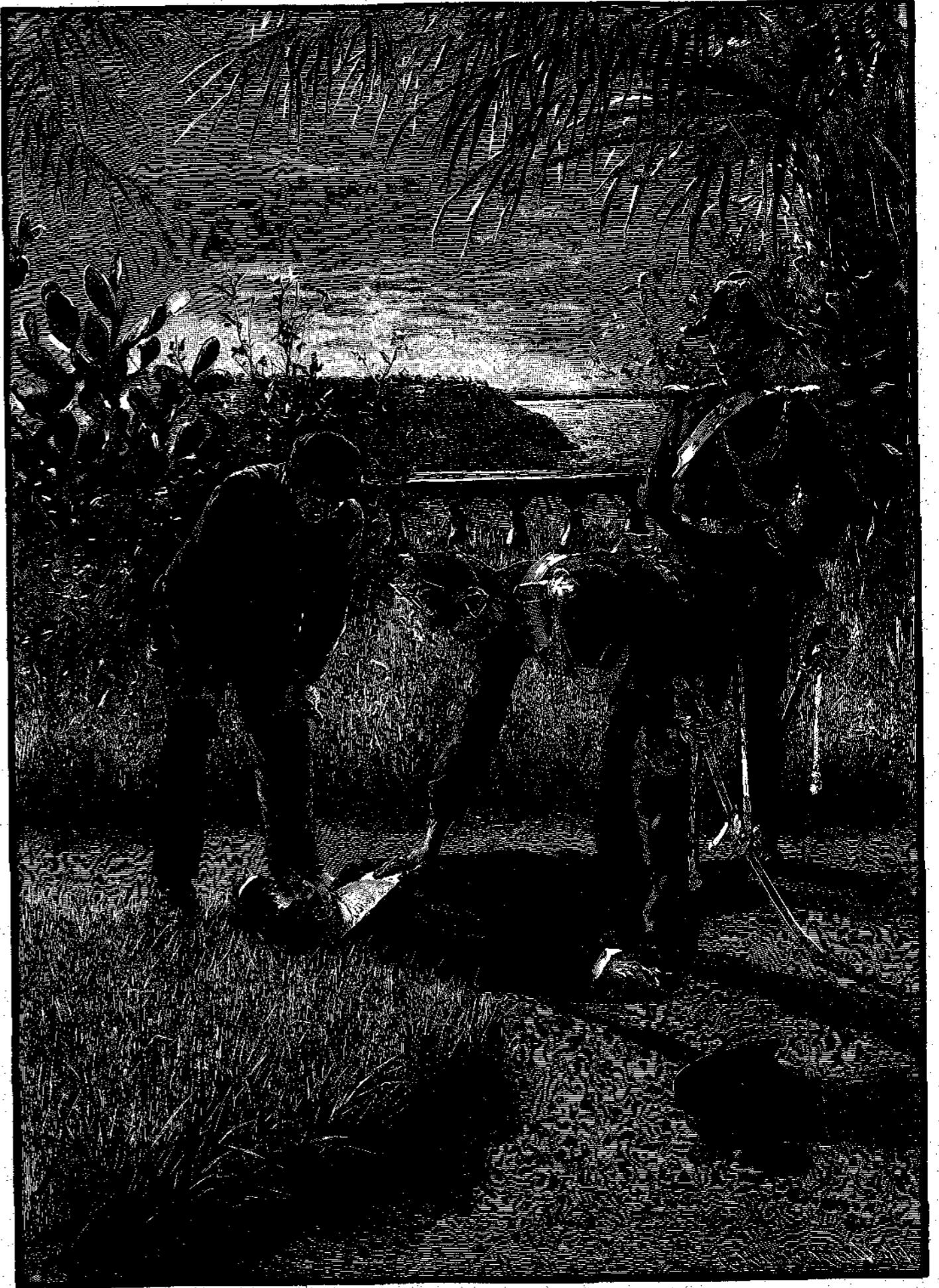

Σχῆμα 11.

ράπευτον κύφωσιν. Ανδρες σοφοί καὶ ἐμβριμέτε, ὅλον τὸν στῆθος καὶ τὸ πρόσωπόν του πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς τραβίων τῶν εἰς τὴν μελέτην τῶν κυρτώσεων τῆς ράχεως ἀφιεύσαντες, λέγουσιν διτὶ η πήρωσις αὐτῆς παρατηρεῖται κυρίως εἰς τὰ πρώτα τῆς μαθητείας ἔτη. Ἄντον κακὸν δὲν προληφθῇ ἔγκαριως, η πήρωσις παραμένει καὶ καταντᾷ ἀνάκτοτος οὐ μόνον τὴν συμμετρίαν καὶ τὴν ἀρμονίαν τοῦ σώματος παραβλαπτούσα, ἀλλὰ καὶ παρεμποδίζουσα τὴν ἐλευθεραν, λειτουργίαν τῶν πνευμόνων, ἰδίᾳ δὲ τῶν κυρυφῶν αὐτῶν, διτενάρχονται παντα τὰ σοβαρὰ στηθικὰ νοσήματα.

Εἶναι, τῇ ἀληθείᾳ, λυπηρὸν καὶ ἀξιοδρῆμητον, ἀλλ᾽ διατρός πρέπει νὰ τὸ δρμολογήσῃ, διτὶ πολλάκις προσκαλεῖται νὰ ἔξετασῃ ἴσχνας, ὑψηλὰς καὶ ὠχρὰς μαθητρίας, εὔρουσι δὲ αὐτὰς ἔχουσας στῆθος συμπεπιεσμένον καὶ εἰς τὸ ἀν-

μένη καὶ κατερχομένη σιδηρᾶ φάρδος, οὐ σχῆμα. Τὸ ἔχοντα, προσεκρμόζεται διὰ τοῦ κοχλίου εἰς τὸ ἀνάστημα τοῦ παιδίου, οὗτος ὅτε μόλις νὰ φοίνωνται οἱ ἀναπνευστικαὶ κινήσεις εἰς τὰ ἔγγυς τῆς κλειδός. Άμα ὡς λοιπὸν τώρα τὸ παιδίον δελτήσῃ νὰ κύψῃ πρὸς τὰ πρόσω, η φάρδος πέπει αὐτὸν κατὰ τὸ στῆθος καὶ τὸ ἀπωθεῖ εἰς τὴν προτέρην εὐθυτενῆ στάσιν.

ΕΝ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΔΟ.

Σχεδιαγράφημα τοῦ κ. F. Bergen.

‘Η μηχανή αυτή έτυχε πανταχού ζωηρᾶς έπιδοκιμασίας καὶ διεθόθη εἰς πλεῖστα μέρη. Δὲν γργησεν δμως νὰ δῆῃ ἀναιραινομένας καὶ ἄλλας ἀδελφάς αὐτῆς, διότι ἔτερος ἐπιστήμων, εἰ καὶ μὴ λατρός, δὲν ἐν Στουτγάρδη μηχανικός Γκάϊγκερ κατεσκεύασε καὶ αὐτὸς ἔτέραν όμοιαν τῇ πρώτῃ, τοῦ Σρέμπερ, μηχανήν, η ὁποία ἀποτελεῖται ἐκ διπλοῦ σιδηροῦ σύρματος καὶ φέρει ἀμφοτέρωθεν, κατὰ τὰ συνεστραμμένα ἄκρα, δύο σιδηράς σφράγις, κειμένας ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς μασχάλης.

Άν καὶ ἡ μηχανὴ αὐτη τείνει ν̄ ἀποφύγῃ τὴν ἄμεσον ἐπὶ τοῦ στήθους πλεσιν, ἐν τούτοις ἐμμέσως πάλιν πράττει τὸ αὐτό, διπερ καὶ ὁ ὅρθοστάτης τοῦ Σρέμπερ. Οὐδεὶς δύναται ν̄ ἀρνηθῆναι ἡ ἀρχή, ἐφ' ἣς ὀμφότεροι οἱ ὅρθοστάται οὗτοι στηρίζονται, δὲν εἶναι πρέπον, κατὰ τὰς γεωτέρας ήμῶν θεωρίας, νὰ γίνη παραδεκτὴ ἀνευ πολλῶν καὶ σοβαρῶν ἀντιρρήσεων. Ή ἐπὶ τοῦ παλάθου τοῦ στήθους ἡ τῶν μερῶν τῆς κλειδὸς πίεσις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ παρεμποδισθῇ τὸ παιδίον τοῦ νὰ κύψῃ πρὸς τὰ ἐμπρός οὐ μόνον οὐδεμίαν ὡφέλειαν παρέχει, ἀλλὰ καὶ βλάβης πρόξενος δύναται νὰ καταστῇ, διότι αὐτὰ ἀκριβῶς τὰ μέρη εἰναι ἀνάγκη πάντοτε νὰ ἔχειν θεραπεία καὶ νὰ ἐπιβοηθῶνται, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ παρακωλύωνται εἰς τὰς ἐνεργείας των.

Εἴκοσιν ἔτη παρῆλθον ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τῶν ὄρθο-
στατῶν τούτων, ὅτε ἔτερός τις νεωτεριστής μὲν πολλῶν καὶ
ἄλλων πραγμάτων, πρώτος δὲ θεωρούμενος εἰςηγητής τῆς
μεταρρυθμίσεως τῆς γερμανικῆς καλλιγραφίας, διπασίγνω-
στος Boeueken κατεσκεύασε νέον ὄρθοστάτην, ὑπέρτερον
καθ' ὅλα τῶν προηγουμένων.

Τό εύμετακόμιστον, ἐφθηγὸν καὶ διὰ τοῦτο λίαν εὐα-
πόκτητον κατασκεύασμά του (βλπ. Εἰκ. 5 καὶ 6) συνίσταται
ἐκ μεταλλίνου τινὸς ἑλαστικοῦ κρίκου, ἀφ' οὗ προεκβόλλει
πρὸς τὰ ἄνω μικρόν, ἐπίσης μεταλλίνον, ραβδίον, δυνάμενον
νὰ ἐπικυρώῃ τὴν βραχιονῆθη ἀναλόγως πρὸς τὸ μέγεθος
τοῦ μαθητοῦ καὶ φέρον εἰς τὸ ἀνώτερον αὐτοῦ ἄκρον κοι-
λην ζυλίνην πλᾶκα, ἐφ' ἣς δὲ γράφων διφεῖλει νὰ στηρίξῃ
τὴν σιαγόνα του. Ἐν τούτοις καὶ η μικρὰ αὐτὴ μηχανὴ
δὲν εἶνε ἵσταντος ἢ ἀνταποκριθῆται πρὸς δλας τὰς ἀνατομικὰς
καὶ φυσιολογικὰς ἀπαιτήσεις, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὅπ' ὅφιν ὅτι
καὶ δλη τῆς ή ἐνέργεια εἶσαρτάται κυρίως ἀπὸ τῆς παλῆς θε-
λήσεως τοῦ μαθητοῦ, δεῖτις δυσκόλως θὰ πεισθῇ νὰ παρα-
μείνῃ εἰς τὸν βεβιασμένον καὶ ἀλλόκοτον περιορισμὸν τῆς
σιαγόνος του. Πρὸ πάντων δὲ ἐκ μέρους τῶν δρθαλμια-

Καὶ η̄ προφυλακὴ καὶ καταπολέμησις τῶν παιδικῶν ἀσθενειῶν ἔχει πολὺ μεγαλειτέραν σπουδαιότητα καὶ μπόσχεται μείζονα ἐπιτυχίαν πρὸ πάντων εἰς χυτώσεις καὶ σκολιώσεις τοῦ μηκέτι ἐντελῶς ἀποσκληρυνθέντος σκελετοῦ, ἐν ὧ ἀδύνατος σχεδὸν ἀποβαίνει ή θεραπεία πηρώσεων καὶ παραμορφώσεων ἐντελῶς ἥδη ἐσχηματισμένων καὶ τρόπου τινὰ μετὰ τοῦ σκελετοῦ συναναπτυχθεισῶν.

Φυσικῶς πάντες οἱ δέδοκμασμένοι λατροὶ ὅμολογοῦσιν δτὶ ὅλοι οἱ οἰοῦντο πόρθοστάται οὐχὶ νὰ ὠφελήσωσιν, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ βλάψωσι δύνανται, ἀν οἱ μιῶνες καὶ ἡ

Πιστός ορθοστατής έξασκει βίαν τινά οιανδήποτε καὶ τὸ ζῆτημα μόνον εἴνε ποία τις βία εἴνε ή μᾶλλον συμφέρουσα εἰς τε τὸν ὄφθαλμὸν καὶ τὸ στῆθος καὶ τὴν σπονδυλικὴν στήλην. Διὰ νὰ „μάθῃ“ ὁ παῖς διὰ τούς ἔρεισμάτος κατασκευὴ τῶν ὅστεών τοῦ παιδὸς δὲν ἀπέκτησαν ἀπόρη ἀρκετὴν δύναμιν πρὸς ἐκουσίαν ὄρθρην στάσιν. Πάντων λοι πὸν τούτων δέον νὰ προηγηται ἀναμφιβόλως ή τοῦ σώματος ἐνίσχυσις καὶ ἐπίρρωσις.

(ἔπειται συνέχεια.)

ПИНАКОΘИКΗ.

— Καθ' ήν ἐποχὴν περιοδικῶν πάντοτε εἰδῆσεις πεί-
ουσιν ἡμᾶς, διτὶ ή ἀλλοτε σπανίως ἐπαπειλοῦσσα τὴν Εὐ-
ώπην χολέρα κατήντησεν εἰς τὰς ἡμέρας μας ἐνδημικὴ
χεδὸν ἐν τῇ ἡπειρῷ ταύτῃ νόσῳ, δεῦ εἶνε ἀκαρίος ἵσως ἡ
ημοσίευσις ὅλιγων βιογραφιῶν σημειώσεων περὶ μᾶς συμ-
πλευτάτης ἐπιστημονικῆς ἔξοχότητος, τοῦ διασημού βακτη-
νιολόγου Ροβέρτου Κύχ, οὐ παρεθέσαμεν ἡδη καὶ λαρ-
ράν εἰκόνα. Παρηθέλον αἱ θορυβώδεις σεβασμοῦ καὶ θαυ-
μασμοῦ πρὸς τὸν ἔξοχον ἄνδρα ἐνδείξεις ἀπὸ μέρους καὶ
ῶν Γερρανῶν καὶ τῶν ἀλλών, διδακτικάτερος δῆμος τοῦ
ορύζου τούτου εἶνε ὁ σύντομος αὐτοῦ χαρακτηρισμός.

Θεατῶν εἰς παρὰ τὰς βαθμῖδας τοῦ Προεδρείου κοιμώμενος
βουληφόρος, ὡς κύρες τ' ἐπειτεράραται καὶ τόσσα μέμηλεν.
Ἄλλοι πάλιν φάνονται ἀδιάφοροι εἰς τὰ ὑλακτούμενα, ἄλλοι
προδίδεται ὡς ἔχων ἀπόφασιν νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Προέ-
δρου τὸ γαύγισμα, ἄλλοι ἐκφράζει ἀποδοκιμασίαν δεικνύων
τοὺς κυνόδοντάς του, ἄλλοι διὰ δῆγμάτος ἐφιστᾶ τὴν προσ-
οχὴν τοῦ ἄλλου εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ λευκοῦ ἀγγελιαφόρου,
πρὸς ὃν στρέφεται καὶ δὲ οἱ Πρόεδρος δεικνύων τὸ ἐνδιαφέρον
του δι' ὑλικωτέρας ἐντάσεως τῆς ἀκοῆς του. Τί ἔχει νὰ
νὰ γείνη μὲ σύγκλησιν τοιάυτης βουλῆς! (Ἐρρέτω ὁ παπὰ
βουλευόμενος!)

Ιόλις τεσσαρακοντάρτης είνε ο Κώχ, εικοσαετής όμως έδωκε αμπράς διδακτορικής έξετάσεις και τὸν λάμποντα διδακτοιόν του τίτλον περιέφερεν εἰς μικρότατα χωρία, διότι πάγκοτε είχε νὰ πολεμῇ κατὰ δυζευνεστάτης τύχης. Μεθ' δὲν ηταῖταιν ἀνδεστάτου περὶ ὑπάρξεως ὅγωνος διωρίσθη εἰς σημέρον τινὰ ὑγιεινομικὴν θέσιν, μὲ τὸν μικρὸν του ὄμως μιθόν, τὴν ἀνήκουστον λιτότητα καὶ τὴν παροιμιῶδη, γερανικὴν δῆλη, καρτερικότητα καὶ ἐπιμέλειάν του ἐπεδόθη ἵς παντοῖα μικροσκοπικὰ πειράματα, τῶν ὅποιων καρπὸς πῆρεν ὁ μέγας τῶν ἡμερῶν μας ἐπιστημονικὸς θρίαμβός του. Αἱ ἔρευναι του περὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν βακτηριδίων τοῦ ἀνθρακος καὶ αἱ ἀνακαλύψεις τῶν νεογρῶν παραγόντων τῆς φυματιώσεως καὶ τῆς χολέρας δὲν είνε κατορθώματα καὶ εὐρήματα τῆς τύχης, ἀλλὰ καρποὶ τῆς ἀκριβολόγου καὶ τελείας ἔρευνῆτικῆς μεθόδου του. Καὶ ὅπόσην σημασίαν ιοὶ σπουδαιότητα ἔχουσι τὰ ἀποτελέσματα τῶν μελετῶν του τὸ αἰσθάνεται ἀκόμη καὶ ἐκεῖνος, δεῖται οὐδεμίαν γνῶσην τῆς τῆς λατρικῆς. Ὁ ἐπιστήμων ἐνδιαφέρεται μᾶλλον νὰ τεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν πληροφοριῶν, τῶν διδομένων περὶ τῆς φύσεως, τῆς μορφῆς καὶ τῶν ζωϊκῶν συνθηκῶν τῶν μιασματικῶν ἐκείνων σπερμάτων, ἀτιναὶ ἀπεδείχθησαν τοῖς εἰναις οἱ εἰδικοὶ παράγοντες τῆς ἀναπτύξεως καὶ διαδόσεως τῶν οἰκείων νόσων. Ὁ δὲ κοινὸς ἀνθρώπος δλίγον φροντίζει περὶ τούτου, μεριμνᾷ δὲ μόνον περὶ τῆς ὑγείας του καὶ τέλει νὰ μάθῃ ἐν τρώτοις ὅποια τις ἐξ ὅλων τούτων ἀτομικὴ ὥφελεις δύναται διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ σώματός του ἢ προκόψῃ. Ἀμφότεραι αἱ ἀπαιτήσεις αὗται, ἡ τε ἐπιστημονικὴ καὶ ἡ πρακτικὴ, είνε δυξιολώτατον νὰ ἐπιτληρωθῶσι τυγχρόνως, διότι ἡ τελευταῖα δύναται νὰ ληφθῇ ὑπὲρ δύφην ἕργων, μετά τὸν διεξαγωγὴν πολλῶν ἀκόμη πειραματών.

‘Η σπαρακτική αυτή τραγωδία ἐπαναλαμβάνεται δἰς καὶ τρὶς τῆς ἔβδομαδος, οὕτως ὡςτε ἔπαυσε πλέον νὰ ἐμποιηθεῖ καὶ τὴν ἐλαχίστην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐπὶ τόπου θεατάς. Αὐτοὶ ἀπ’ ἐναντίας λαρυγγάνουσιν ἐνεργὸν μέρος, κατέρχονται ἀπὸ τῶν θεωρείων των, γελῶντες καὶ ἀστειεύομενοι παρέρχονται πρὸ τῶν ἀπειρων πτωμάτων τοῦ αἰσχους καὶ εἰςέρχονται εἰς τὰς ἐκ τοῦ χρυσοῦ ἀποκτραπτούσας αἰθούσας διὰ ν' αὔξησσασιν τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων τῆς αὔρινῆς τραγωδίας.

Αίσχος — καταστροφή — αυτοκτονία! Ταῦτα είναι τα σύμβολα πάγων τῶν ἐν τοῖς κυβευτηρίοις τοῦ Μόντε-Κάρλο, ἐναντίον τοῦ δρόσου ἔκαστον χειμῶνα αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες κηρύττουσι τὸν πόλεμον καὶ τὸ Κοινοβούλιον πολιορκεῖται μπό τῶν μπορθαλλόντων ἀναφορὰς πρὸς περιορισμὸν τοῦ κακοῦ. Ἐν Λονδίνῳ ὑπάρχει ἐταιρία ἐναντίον τῶν κυβευ-

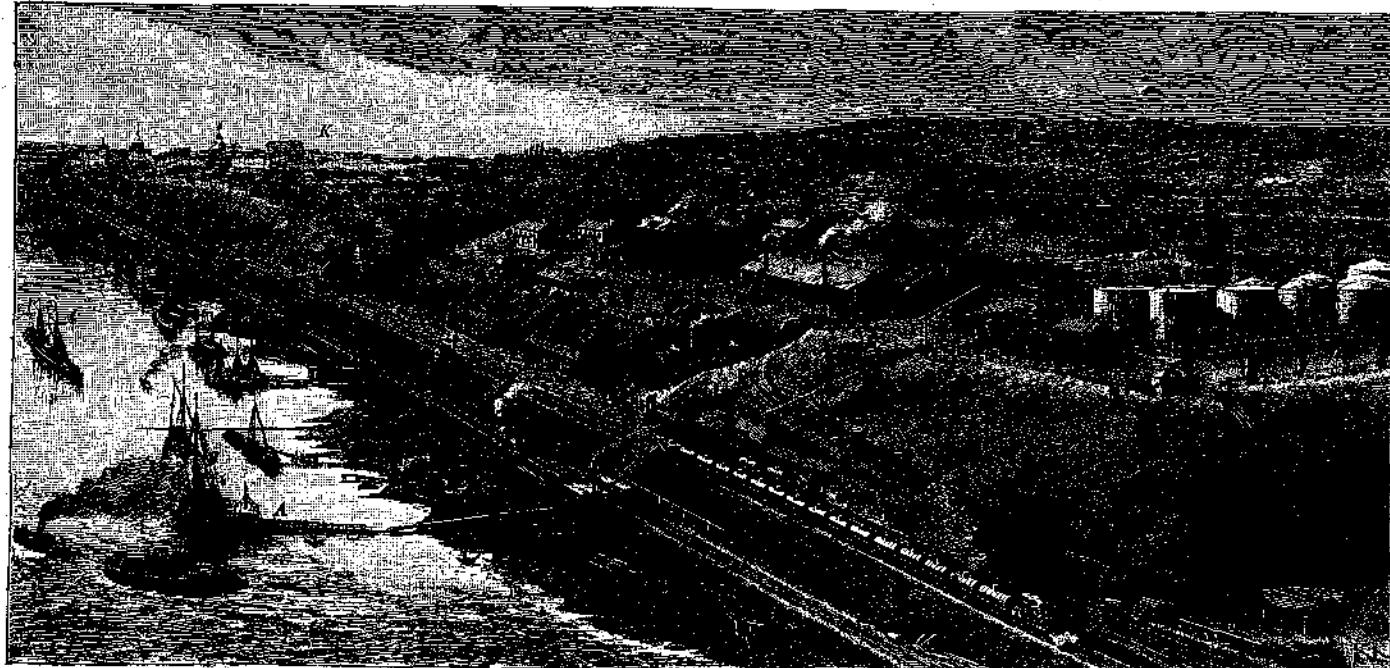
— Τὸ κοινοβούλιον συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς ελληνικῆς γραμματικῆς καὶ τῇ βοηθείᾳ τῆς ἡμετέρας εἰκόνος μεταβάλλεται εἰς κοινοβούλιον, δταν κύνες ἀντὶ ἀνθρώπων, δταν σκυλολόγιον ἀντὶ πατέρων τοῦ ἔθνους ἀποτελοῦσι τὴν ἐν αὐτῷ βουλευομένην ἀντιπροσωπείαν. Τίς οἶδε πόθεν λαβὼν ἀφοριμήν εὐφυής τις ζωγράφος ἥθελησε τίς οἶδε τίνος ἔθνους γὰρ διακωμῷδησῃ τὴν Βουλὴν διὰ τοῦ ἀστείου τούτου ἔργου του, δπερ οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται δύνανται ἀκάνως καὶ κατὰ βούλησιν νὰ σχολιάσωσι. Δὲν παρελείψθησαν τὰ ὄλαχτοῦντα ἀκροστήρια, ἀπειλούμενα νὰ ἐκπεινωθῶσιν, οὐδὲ ἐλήσμονήθη νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὰ δματά τῶν τηρίων, ὅπδ τὴν προεδρείαν τοῦ φιλανθρώπου Θομψών, ἔχουσα μεταξὺ τῶν πολλῶν μελῶν της καὶ οὐκ ὀλίγους ἐπισήμους Γερμανούς, ἐν οἷς καὶ τὸν Βίσμαρκ.

8*

ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΕΙΣ ΠΑΝΑΡΧΑΙΑΣ ΠΗΓΑΣ ΦΩΤΟΣ.

Ο διπάτος τῶν τραγικῶν Αἰσχύλος παριστάνει ἡμῖν ἐν τῇ καλλίστῃ τῶν τραγῳδιῶν του τὸν Προμηθέα καταδικαζόμενον ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε ἐπὶ τοῦ βραχιώδους Καικάσου, καὶ τοῦτο πρὸς τιμωρίαν διὰ τὴν ἐκ τοῦ Οὐλύμπου κλοπὴν τοῦ οὐρανίου πυρός. Ἱσως δὲ ποιητῆς ἔξ-
έλεξ τὸν τόπον τοῦτον θέλων νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν παράδοσιν, καθ' ἣν προϋποτίθεται διτὶ ὁ παροργισθεὶς ὄλυμπιος Ζεὺς γένεται νὰ τιμωρήσῃ τὸν Τιτᾶνα εἰς αὐτὸν ἐκεῖνο τὸ μέρος, εἰς δὲ καὶ τὸ κλοπιμαδίον του ἀντικείμενον κατεβίβασεν εἰς τὴν γῆν. Ὁπως καὶ ἀν̄ ἔχῃ ὅμως τὸ πρᾶγμα τὴν πρώτην ἀφορμὴν πρὸς μόρφωσιν τῆς ιδέας ταύτης παρὰ τοῖς ἡμετέροις προγονοῖς ἔδωκαν τὰ αἰώνια ἀφοιοντεραι τῶν τῆς Ἀμερικῆς — φαίνονται μάλιστα διτὶ εἶνε ἐντελῶς ἀνεξάντλητοι, καὶ ἐν τούτοις ἡ ἐτησία παραγωγῆ ἀντών ἐν τῷ παρόντι μόλις ἴσοδύναμεῖ πρὸς τὸ ἐκτημόριον τῆς ἀμερικανικῆς. Ἐκ τῶν ἀρχαίων τῆς Ἑλλάδος συγγραφέων δὲ Πλούταρχος, νομίζομεν, ἀναφέρει πρῶτος τὴν ὅπαρξιν κατὰ τὰς χώρας ἐκείνας πετρελαίου καὶ ἐν τῷ Ἀλεξανδρού τοῦ Μεγάλου βίῳ περιγράφει διπωσοῦν ἐκτενῶς τὴν ἀφθονίαν καὶ τὰς ίδιότητας αὐτοῦ. ‘Ημέραν τινά, λέγει, εἶδεν ὁ Ἀλέξανδρος ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἐπιθατάνων τεραστίους στήλην πυρός, ἀναπτηδῶσαν ἐκ τινος ἀνεξάντλήτου πηγῆς. Τίς λοιπὸν ὑπῆρξεν ἡ αὐτία, ὥστε ἐν δλαις ταῖς ἀγοραῖς τῆς Εὐρώπης καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς Ρωμαϊκῆς κατά

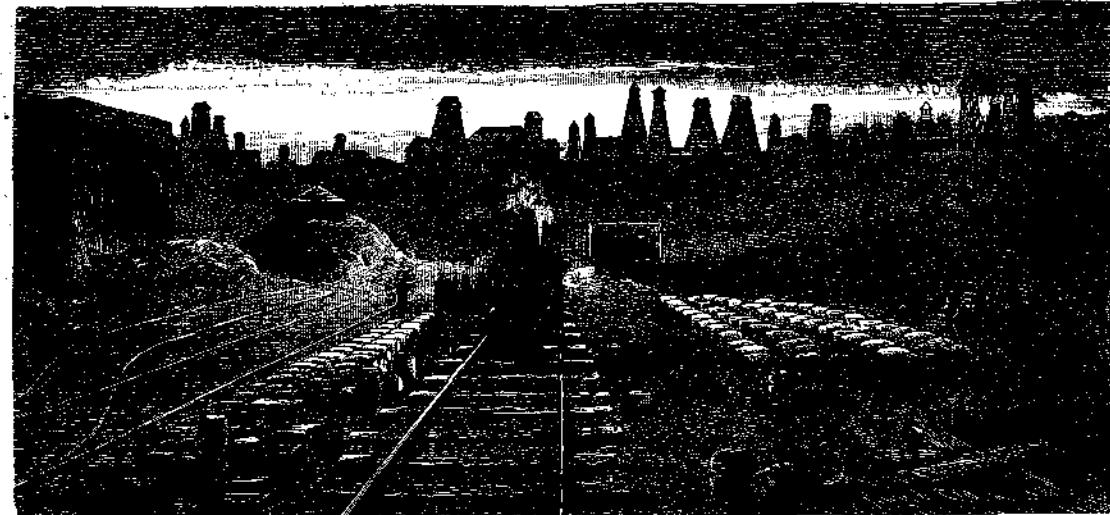

ΤΑ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΒΟΛΓΑΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΔΕΑΦΩΝ ΝΟΒΕΑ.

Αί εἶναι πλεῖστη ἀποβοθρᾶ, ἐφ' ἣς εἰργόνεται ἀτμοδιέρη καὶ ἀντλία, διὰ μέσου τῶν ὑπολιών ἢ τῶν μεταφρασμάτων. Β μεταφρέπεται τὸ πετρόλαιον, διὰ τοῦ αὐλήνος. Σ εἰς τὰς δέκα-
μενά Δ, καινούρια 110 πόδια ὑπεράνω τῆς ἐπιφάνειας του Βόλχου. Έτοις τῶν δέκανων τούτων φέρεται τὸ πετρόλαιον κατ' εὐθεῖαν εἰς τὰ δοχεῖα τῶν ἀμάξων, αἵτινες ἀποτελοῦνται την πομπὴ την ακτίνη διαρκέστατην αὐθορδούματος ἀμάξοτοιχίων. Είναι ταῦτα σύμπλεγμα τῶν πετραλογίων. Φ είναι τὸ βαρεότερον. Τὸ δὲ ιδιαγγείλα τῶν πετραλογίων καὶ Κ ἡ πόλη Ζαρόύλη.

καὶ ἔσβεστα τοῦ Καυκάσου πυρά, τὰ ὅποια ἦσαν ἥδη διάσημα καὶ κατὰ τοὺς προϊστορικούς ἀκόμη χρόνους. Καὶ ἀληθῶς ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, οὐ μακρὰν τῆς πόλεως Βακοῦ, ἐν Σουράκ-χανί, κατέται δὲ ἀρχαιότατος βωμὸς τοῦ κόσμου, ἐφ' οὗ καὶ τὴν σύμερον ἀκόμη γλώσσαι πυρὸς οὐδέποτε ἀποσβεννυομένου ἐκτείνπτονται εἰς τὰ ὑψη καὶ πρὸ τοῦ ὅποιου ποτὲ οἱ πυρολάτραι ἐτέλουν τὰς δεήσεις των πρὸς τὸ παυράγον στοιχείον. Τὸ πῦρ τοῦτο παράγεται ἐξ ἀερίων προερχομένων ἐξ ὑποχθονίων πηγῶν πετρελαίου καὶ εὑρισκόντων ἔξοδον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς διὰ τινος ρωγμῆς τοῦ ἐδάφους. Ἀρχαίτερα δύως παρὰ τὴν Ιστορίαν τῶν πυρολατρῶν καὶ τῶν ναῶν τοῦ Ζωροάστρου εἰνε τὰ αἰώνια πυρά τῆς χερσονήσου τοῦ Καυκάσου. Ἐν τοῖς χώραις ταύταις, αἵτινες ἐν τοῖς πολαιοῖς χρόνοις καθηγητάσθησαν διὰ τῆς λατρείας καὶ δρησκευτικῆς πίστεως τῶν ἀνθρώπων, δὲ πρακτικὸς τῶν ἡμερῶν ἡμῶν νοῦς παρήγαγε καὶ ἀνέπτυξε σπουδαίαν βιομηχανίαν πετρελαίου, ἡς κέντρον καὶ κερδία εἰνε ἡ πόλις Βακοῦ, σπουδαιοτάτη πολίχνη τῆς Κασπίας θαλάσσης ἐξαισίως προοδεύσαται ἐνεκα τῆς θέσεως της κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα. Αἱ πετρελαιοῦχοι πηγαὶ τοῦ Καυκάσου, ὧν παραφυάδες δυνάμεια νὰ παρακολουθήσωμεν δυτικῶς μὲν μέχρι τῆς Τιφλίδος, ἀγατολικῶς δὲ μέχρι τῶν μπωρειῶν τῶν Ἰμαλαῖων ὄρέων εἰνε πολὺ πλουσιωτέραι καὶ τεράστια ποσὰ νὰ καταναλίσκεται τὸ ἀμερικανικὸν πετρέλαιον, ἐν ὃ μέχρις ἐσχάτων μόλις ἦτο γνωστὸν ὅτι ἐκτὸς αὐτοῦ ὑπῆρχε καὶ καυκάσιον εἰς τὸν κόσμον;

Πρώτη αὐτὴ ἡ ῥωστικὴ κυβέρνησις διηγούλουνεν εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς τὴν νίκην μισθώσασα τὰς πηγὰς τῆς νάφθας. Χάρις εἰς τὸν περιορισμὸν τούτον ἐν ἔτει 1863 ἡ ὀλικὴ τῆς νάφθας παραγωγὴ συνεποσοῦτο μόλις εἰς 100,000 καντάρια. Ἐν ἔτει 1872 ὅτε τὸ ἀμερικανικὸν πετρέλαιον εἶχε πλέον διαδοθῆ εἰς ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, ἡ κυβέρνησις τοῦ Τσάρου ἐπεισθῆ ἐπὶ τέλους ἐτὶ ἔπρεπε ν' ἀφῆσῃ ἐλευθέρων τὴν βιομηχανίαν ταύτην καὶ ἐκτοτε ἡγήσεις νὰ πωλῇ τὰ μέρη ταῦτα εἰς διαφόρους ἐπιχειρηματίας καὶ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς κεφαλαιούχους τρός ἐκμετάλλευσιν τῶν φυσικῶν θησαυρῶν τῆς μελαίνης καὶ ἀγόνου ταύτης γῆς. Ἐν ἔτει 1877 ἡ παραγωγὴ ἀνῆλθε εἰς τὸ ποσὸν τῶν 3 ἑκατομ. κανταρίων κατ' ἔτος, ἀλλα καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα τὸ καυκάσιον πετρέλαιον δὲν ἥδυνατο πλέον ν' ἀνταγωνισθῆ ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἀγοραῖς πρὸς τὸ ἀμερικανικόν, διόπι τὰ πρὸς μεταφορὰν αὐτοῦ μέσα ἦσαν καὶ λίαν ἀτελῆ καὶ ὑπερμέτρως δαπανηρά, ἐνῷ οἱ Ἀμερικανοὶ εἶχον ἐν Πενσυλβανίᾳ πύκνα καὶ ἀπέραντα δάση καὶ ἐντὸς αὐτῶν πολυάριθμα καὶ μεγάλα βαρελοποιεῖα μετὰ λίαν εὐφυῶς κατεσκευασμένων μηχανῶν, δι' ὧν ταχέως καὶ ἐφθηνά κατεσκεύαζον βυτία

АПОЗИКИ ПЕТРЕАЛЮ ЕН ВАКО.

προς ἀποστολὴν τοῦ πετρελαίου. Τὰ ἀμερικανικὰ διωλιστήρια ἔκειντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρὰ τὴν λίμνην Erie καὶ συνεκοινώνουν. πρὸς τὰς πηγὰς τοῦ πετρελαίου διὰ σιδηρῶν σωλήνων, κατὰ τὸν τρόπον δὲ τοῦτον ἀδαπάνως σχεδὸν ἐπληροῦντο τὰ βυτία διὰ τῆς εὐφλέκτου ὑλῆς καὶ ἀμεσῶς μετεφέροντο κατόπιν ἐκ τῶν διωλιστηρίων εἰς τὰ πλοῖα ἐπὶ τοῦ Αἰτλαντικοῦ ὥκεανοῦ ἢ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Εὐρώπης. Ἀπ' ἐναντίας δὲ Κανακασος εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ ἴησε δλῶς διόλου ἀπομεονώμενος ἐκ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πλέγματος τῆς συγκοινωνίας. Ή ἐκ τῆς γῆς ἀναβλύζουσα νάφθα ἐπωλεῖτο μὲν ἐνταῦθα ἀντὶ εὐτελεστάτης τιμῆς καὶ τὸ πετρέλαιον ἐν Βακοῦ ἦτον ἐφθηγνότερον τοῦ ὄδατος, ἀλλὰ τὰ ἔξοδα πρὸς μεταφορὰν αὐτοῦ καθιστῶν αὐτὸν λίαν ἀκριβόν.

Διαστημάτις τις γερμανός ζωολόγος, εἰς ὃν ἡ Εύρωπη χρωστεῖ τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς Σιβηρίας καὶ τοῦ Καυκασου καὶ ἡ πόλις τῆς Τιφλίδος τὸ λαμπτρὸν αὐτῆς Μουσείον, δημιεῖται ὅτι συνώδευσέ ποτε τὸν μέγαν δοῦκα Μιχαήλ, διοικητὴν τοῦ Καυκάσου, εἰς τὸ ἐκ Τιφλίδος εἰς Βακοῦ ταξέδιόν του. Οἱ μέγας δουές καὶ ἡ συνοδεία του ἐγκατέλιπον κατὰ παρακίνησιν τῶν κατοίκων τὴν πόλιν Βακοῦ περὶ λύχνων ἀφάς, ὅτε δὲ τὸ ὁχήματα τοῦ μεγάλου δουκὸς διηρχόντο διὰ τῶν χωρῶν, ἔνθα πηγάζει τὸ πετρέλαιον, εἶδον αἴφνης οἱ δόσιτόροι ἔρπροσθεν αὐτῶν εὑρεῖσαν πεδίαδα μαχικῶς φωτίζομένην. Οἱ ἐκμισθωταὶ τῶν πετρελαιούχων πηγῶν εἶχον πρὸς τιμὴν τοῦ νέου διοικητοῦ συσσωρεύσει ἀμφοτέρωθεν τῆς ὁδοῦ δγκούς νάρθας, τοὺς δποιούς ἀνηψίαν ἀμα ᾧς ἐπῆλθεν ἡ νύξ. Καὶ ὁ Πλούταρχος αὐτὸς περιγράφει παραπλήσιόν τι ἐπειεύδιον ἐν τῷ βίῳ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Θέλοντες, λέγει ὁ σοφὸς Χαιρωνεύς, νὰ δειξωσιν οἱ βάρβαροι εἰς αὐτόν, τὸν Ἀλεξανδρὸν, πόσον εὑφλεκτος ἦν ἡ ἐκ τῆς γῆς ἀναβιλύζουσα ρευστή

ДИГИ ПЕТРЕАЛЮ ЕН ВАКОР.

έτος μίαν πηγήν, ἀναπτηδώσαν εἰς ύψος 200 ποδῶν ὑπὲρ τὴν γῆν καὶ ἐν τεσσαράκοντα καὶ δυσὶν ὥμεραις ἐκπέμπουσαν 150 ἑκατομ. λίτρας νάφθας. Πᾶσαι αἱ προεπάθειαι, ὅπως κλείσωσι πάλιν τὴν ἀπειλοῦσσαν τὰ πάντα νὰ κατακλύσῃ ταύτην πηγήν, ἀπέβησαν εἰς μάτην.

Η αναπτυξιακή των μεταφορικών μεσών στα τα πρώιμα ταῦτα είναι άληθῶς καταπληκτική καὶ ἀπίστευτος. Έντει 1878 ἀνεγάρησεν ἐκ Βακοῦ τὸ πρῶτον μεταφορικὸν ἀτρόπλουν τῶν ἀδελφῶν Νόβελ, λίαν προσφόρως ἀποκληθὲν „Ζωρούστρης“. Τὴν σήμερον τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῆς „Ἐταιρίας ηδεύθη“ εἰς 10 ἑκατομμύρ. ρουβλίων, τὰ ἀτρόπλοια τῆς ἐγένοντο 13 μὲν ἐν τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ, ἔνδεκα δὲ ἐπὶ τοῦ Βόλγα ποταμοῦ· εἰς ταῦτα συγκαταλεχθῆσαν καὶ ὄκτω σιδηραὶ λέμβοι, ἐξ ξύλιναι μετὰ σιδηρῶν δεξαμενῶν καὶ 32 ἐπίσης ξύλιναι πρὸς μεταφορὰν τῆς ὑποστάθμης. Ἐκτὸς τοῦ στόλου τούτου η ἐταιρία ἔχει ἐπίσης 1500 σιδηροδρομικὰς ἀμάξιας, φρούσσας μεγάλων δοχεῖα πετρελαίου πρὸς μεταφορὰν αὐτοῦ εἰς τὰς πόλεις Ζαρυζίν, Ὁρεληγ, Μόσχαν, Πετρούπολιν, Βαρσοβίαν, Κίεβον, Οδησσόν καὶ πολλὰς ἄλλας. Πρὸ μικροῦ ἐπίσης ἐπερατώμη καὶ η σιδηροδρομικὴ γραμμὴ καὶ μέλλουσσα νὰ σινδέστη τὸν τελίν Βακοῦ τῆς πεδουριανῆς ουκλαυσίης.

Οφεῖται πραγματικῶν νὰ θαυμάσῃ τις τὰ γιγαντώδη τῶν ἀδελφῶν Νόβελ ἔργα. Οἱ τῷ δοτὶ μεγαλοφυεῖς οὗτοι σουγδοὶ ἔξωμάλυναν τὴν ὁδὸν τῶν πηγῶν τῆς νάρφας πρὸς τὰς πρωτευόστας τῆς Εὐρώπης, τὰ δὲ δημιουργήματα αὐτῶν ἀποδεικνύουσι, πῶς τὸ ἐφευρετικὸν τοῦ ἀνθρώπου πνεῦμα καὶ η ἀκάματος δραστηριότης του κατορθόντει νὰ ὑπερπηδήσῃ τεραστίας ἀποστάσεις καὶ ἀλλα κωλύματα. Ἰσως τὸ δύναμα Νόβελ εἴνε καλός τις οἰλανδός διὰ τὸ μέλλον, ἵνως οἱ βασιλεῖς οὗτοι τοῦ πετρελαίου εὐχονται νὰ παράσχωσιν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὸ ἐφθηνότατον φῶς. Ἄν πραγματικῶς κατορθώσωσι τελείως νὰ παραλύσωσι τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν Ἀμερικανῶν καὶ ἀν ἀνοιχθῶσιν ήμιν αἱ πανάρχαιαι πηγαὶ τοῦ καινατού φωτός, τότε θὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τὰ πεπολιτισμένα τῆς Εὐρώπης ζήνη τὸ λόγιον:

ΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΣΠΕΡΙΑΣ.

Καὶ τὴν φο-
ὰν ταῦτην ἃς πα-
ῖδιμωνεν, φίλη
ιου, ἀδιάφοροι τὰ
εἰρὶ ἡμᾶς θρυλού-
νενα καὶ ὑλαικού-
νενα. "Ολοὶ με-
βάλον γλωσσαν
ρὸς ἡμᾶς, καὶ
πίσημοι καὶ ἡμε-
τασμοὶ διερμηνεῖς
ἡς δημοσίας καὶ
μεμερηντικῆς ἐν
ὑδράπη γνώμης,
αἱ φαινόνται ἀν-
ρωτικότεροι εἰς
ἐξφράσεις των
ἄλληνον διερη-
γησοῦν καὶ τὰ
· Ή Ημεροσα
τον παράδειγμα,
τοβαλλει καὶ σχέ-

χειον ἐν Staffordshire: — Ἀγαπῶ τόσον πολὺ τὰ χαρτιά, ὅπερε διταν ἐπήγανα
μὲ τὴν ἀμαζαν διὰ νὰ στεφανωθῶ, ἔπαιζα εἰς τὸν δρόμον χαρτιά μὲ τὸν
παράνυμφό μου, καὶ ἐπειτα δὲ κατὰ Νοέμβριον ἐπέθεα τὸ φρεσόν διυ-
τύγημα τοῦ νὰ γάσω τὸν πατέρα μου, ἥθελον ἀποδάνει ἐκ τῆς λύτης μου,
ἀν εἰς τὸν δρόμον πρὸς τὸ νεκροταφεῖον δὲν ἔπαιζα χαρτιά ἐντὸς τῆς
ἀμάξης. Εἰς ταῦτα δὲν ὑπάλληλος ἀπάντησε. Παρακαλῶ, κύριε, ν' ἀπομα-
κρυψήσῃς· ή ὑπόδεσίς σας ανήκει εἰς φρενολόγον καὶ δῆλος δικαιοστή.

Πρωτότυπον ἀληθῶς ἐπειδόμενον οὐνέβη κατὰ τὰς τελευταῖς ἔορτας
ἐν Βερολίνῳ μεταξὺ οἰκοδεσποίνης καὶ τῶν ὑπηρετῶν αὐτῆς. Ἐδόδοντο
τὰ δόρα τῆς πρωτοχρονίας ἡ μᾶλλον τῶν χριστουγέννων, ὡς ὑπέρφερε ἔδος
παρὰ τοῖς γερμανοῖς. Ἐπὶ τῆς τραπέζης ἔκειντο δύο ζεύγη χειροκτίων,
τὸ ἐν διὰ τὴν θαλαμηπόλον καὶ τὸ ἔπειρον διὰ τὴν μαγειρίσσαν. Ἡ πρωτη,
πλήρης δρῆς διὰ τὸ εὐτελὲς δῶρον, οὐτε καν καταδέχεται νὰ φορέσῃ τὰ
χειρόκτια, ἀλλ' ἀμέσως τὰ δίπτει εἰς τὸ πῦρ τῆς θεμάστρας, ἐν φῇ δευ-
τέρᾳ, ἀρκουμένη καὶ εἰς τὰ δίλγα, ἥθελησε τὸ ίδιον ἐσκέρας νὰ τὰ δοκι-
μάσῃ. Ἀλλ' ὅποια εἴνε ἡ ἐπικληξ της, ὅταν δὲ δάκτυλός της αἰσθάνεται
εἰς ἐν ἀκρον τοῦ χειροκτίου κάτι χάρτην, τὸ δόπιον μετὰ ἀκριβεστέραν
ἔρευναν ἀποκαλύπτεται ἐκαποντάδραχμον χαρτονόμισμα! Ἡ εὐγενής ἀλη-
θῶς οἰκοδεσποίνα εἶχε δελήσει νὰ δόκιμάσῃ τὸν χαρακτῆρα τῶν ὑπηρε-
τριῶν της, τὸ δὲ πειραματίσκησεν ἐπιτύχει καθ' ὀλοκληρίαν, διότι ἡ διε-
στραμμένη θαλαμηπόλος οὐ μόνον ἤτενιεν ἥδη μετὰ θλίψεως τὴν πυράν,
ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτὴν ἀκόμη ἐσπέραν ὀπελεύθη ἐκ τῆς ὑποσείας.

πολιτεία και απόρρετα τῆς ἀλογίας χαρακώματα διεργάσθησαν. Η Ἡμέρησα τοῦ Βερολίνου, διὰ ν' ἀναφέρω ἐν ταχακτηριστικώτατον παράδειγμα, προτείνει σήμερον πλέον τὸν διαιμελισμὸν τῆς Ἐλλάδος, ὑποβαλλεῖ καὶ σχεδίους ἡ la polonaise και ὑποδεικνύει πρόσωπα δινάμενα ἐν ἀδελφικῇ ισομοιρίᾳ ν' ἀναγρευθῶσσα δοκεῖς και ἡγεμόνες τῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν τημάτων. Οἱ Ἐβραῖοι Συντάκται τοῦ ἐν λόγῳ φυλλαρίου κακῶς ἔξυπηρτοσι διὰ τῶν τοιούτων εἰληγήσεων τὰ ζωτικώτατα συμφέροντα τῶν ἐν Ἀνατολῇ δυομφύλων των, οἱ ὑπότοι ἐν περιπτώσει εὐρωπαϊκῆς τῶν τόπων μας κατοχῆς δὲν θὰ διαφύγωσι καταδιωγμούς και παραγκωνισμούς, οἷους διαίως, φείνεται, ὑφίστανται νῦν ἐν Ρωσίᾳ και Γερμανίᾳ, διους δυσκλητοὺς στίζονται και οἱ ἴδιοι. Τὴν ἀρδίαν, ἡ μοὶ ἐνέπνευσαν, φιλάτη μου, τὰ ληρήματα ταῦτα δύνασται νὰ συμμερισθῆς ἀναγινώσκουσα τὰς ἔξης σημεώσεις μου.

Εἰς τὸ Μελέδραμα τῶν Παρισίων ἔκληγον πρό τινων ἡμερῶν δύο Ἀγγοὺς τὴν κοινὴν ἀγανάκτησον, καθότι διαρκοῦντος τοῦ διαλειμματος ἐπαι-
κούν χαρτιά ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν πύλων των. Καὶ ἀφ' οὗ μάλιστα κατέστη
ἀνεπτάσσοντας ἡ αὐλαῖα ἐξηκολουθήσαν τὸ χαρτοπαγίδων των, ἔως οὗ ἐπεσε
καὶ τὸ τελευταῖον χαρτίον. Ἐπειδὴ οἱ παράζενοι οὕτως κύριος οὐδεμίαν
ἔδιδον ἀκρότασιν οὔτε εἰς τὰς παρατηρήσεις τῶν παρακαθημένων, οὔτε εἰς
τὴν ἐπέμβασιν τῆς ἀστυνομίας, ἀλλ ἐξηκολουθήσουν νὰ παιζωσιν, ἥτις γκά-
την ὑπεριών, νὰ σρέουν νὰ φωναὶ καὶ μάζεψιν νὰ μασκοριψοῦν τις, τη
διάφορα δωμάτια τρεῖς δωδεκάδας σφαιρῶν (ἡ γαλλικὴ ἦρως συνάδελφος
λημμούνετ νὰ μᾶς ὄριγε τὸ μέγεθος, τὸ ὅποτον πρέπει νὰ ἔχωσιν οἱ σφαι-
ραι αὐταί). Πρίν η λοιπὸν δὲν συλλεχθῶσι θαίσι αἱ διασκορπισθεῖσαι σφαι-
ραι δὲν πρέπει δὲ πάσχων νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν κλίνην. Τὸ πέραμα ἔς βλέ-
πετε, εἶνε ἀπλοῦν καὶ διλγοδάπανον, μετά δὲ τοιαύτην εὐχάρι-
στον ἕσκησιν πάς πρέπει νὰ ἔνε βέβαιος, διτὶ θὰ γίνη κατὰ πολλὰ χιλιό-
γραμμα ἐλαφρότερος!

πράγματα επιχειρήσεως, αλλά κατακτήσεων την πολιτείαν, η οποία κατέτασε την Εύβοια στην οποία μόνον οι Έλληνες ήταν ιθαγένες.

τάυτης ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μὲνχι τῆς σύμφερον. Κατὰ ἀρχὰς ἡ νόσος ὑπέστη
ὑψεστον ἐν Ἰστανίᾳ καὶ μετεδόθη διὰ διαλέσσοντος ἀμέσως εἰς τὰ δυτικὰ παρ-
άλια τῆς Γαλλίας, ἔνθα μετ' ὀλίγον ἥρχισε νὰ ἔξαπλοιται. · Κατὰ τὰς ἐπι-
στήμονες τῶν ἀρχῶν τῆς Νικαίας πληροφορίας ή χολέρα ἐν τῇ πόλει ταῦτη
ἔξηφαντοθή διοτελῶς ἀπὸ τῆς 20. Ὁκτωβρίου. · Εν ταῖς ἄλλαις χώραις
τῆς βορείου καὶ τῆς νοτίου Ἰταλίας, ἔνθα πολλοὶ ξένοι ἐγκαθίστανται ἔνεκα
τοῦ ἡπίου καίματος, ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου δὲν ἐδημοσιεύθησαν ἐπίσημοι ἐκ-
δέσεις περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ὑφέ-
σεως τῆς χολέρας, γνωρίζομεν
δὲ μόνον διὰ κατὰ τὰς πρώτας
ἔβδομάδας τοῦ Νοεμβρίου ἐν τῇ
πόλει Παλέρμῳ συνέβαντον καθ'
ἐκάστην 35 χολερικά ιρύσματα.

Κατά πόσον δύνανται τὰ
κρήτη τῆς Μεσογείου διάλογος
να προφύλαξθωσιν ἐν τῷ μέλ-
λοντι ἀπὸ νέας ἐκ τῆς Ἀσίας ἐν-
σκήψεως τοῦ λοιμοῦ μᾶς διδά-
σκουσιν αἱ ἐκθέσεις περὶ τῆς νό-
σου ταῦτης ἐπὶ τῶν δύο γαλλικῶν
φορτηγῶν ἀτμοπλοίων „Chateau
Yquem“ καὶ „Nivé“, τῶν ἐκ
Τογκίνου καταπλευσάντων εἰς
Εὐρώπην. Τὸ πρῶτον τούτων
ἐγκατέλιπε τὸν λιμένα τῆς Ἀλγ-
κης (Τορκίνου) τῇ 14. Αὔγουστου
1885 μετὰ 225 ἐπιβατῶν, τὸ
πλεῖστον δύσθενόν ἡ ἐν ἀναρρώ-
σει διατελούντων στρατιωτῶν. Τῇ
ἔπομένη ἥμέρᾳ ἔγερρονται ἡ χο-
λέρα. Μέχρι Σιγκαπούρης εἶχον
ἡδη ἀποδέσθαι 8 ἐπιβαταῖς ἐκ χο-
λέρας καὶ δ ἀριθμὸς τῶν κρου-
σμάτων δοσμέραι ηγένετο, οὐ-
τῶις ὧδε ηγανάκσασθησαν ἐπὶ τέ-
λους ν' ἀποβιβάσσωσιν οὖν τοὺς
ἐπιβάτας εἰς τὴν Ἑγράν καὶ ν'
ἀποικιαμένωις τὸ πλοῖον. Καθ'
ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦ
ἀπεβίωσαν 38 ἐπιβάται καὶ ἄμα
τῇ ἀρίστῃ τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς
Σουεζ ἐδέσθησαν αὐδίς να ἐπιβιληθῆ
աὐτῷ καθαροίς, ἐπειδὴ ὅλγον
πρὸ τῆς ἀρίστεως αὐτοῦ εἶχε
συμβῆ πάλιν ἐνχολερικὸν κρούσμα.

Ἐπὶ τοῖς ἑτέρους ἀτματολοίου „Nivé“, ἐγκαταλιπόντος τὸ Τογχίνον τῇ 22. Σεπτεμβρίου μετὰ 606 ἐπιβατῶν, ἔξ ὅν 80 χολεριῶντες, ἐξερράγη ἐπίσης ἡ ἐπιδημία κατὰ τὰς πρώτας ημέρας τοῦ πλοῦ, καίτοι δὲ οἱ νοσοῦντες μετρνέψθησαν εἰς τὴν ἔηράν, συνέβησαν ἐν τούτοις μέχρι τῆς ἀφίξεως του εἰς Σουέζ δύο αἰώνη δάγατος ἐν χολέρας. Ἐκ τούτων ὅλων καταφεύγεται ὅτι πρῶτον μετανάστησαν εἰς Σουέζ μεταπολιθώντες.

πιούρη ἐν Σουεζ αυτοράριστον οἰεῖν
λοιμοκαθαρτήριον, διὰ νὸν ἐλπίζωμεν κατόπιν ὅτι ἡ Εὐρώπη δὰ πήνε προ-
φυλαγμένη ἀπὸ πάσης ἐξ Ασίας ἐπιδημικῆς εἰςβολῆς.

Ἡ ἵταλικὴ Κυβέρνησις ἀπένειμε τῇ πρωτῃ τοῦ νέου ἔτους 300 ἀρ-

γυρὶ καὶ ἄλλα τόσα χρονῖα παράσημα εἰς ἀπαντας ἔκεινους δοι κατὰ τὴν χολερικὴν ἐπιδημίαν τοῦ 1884 εἶχον διακριθῆ ὡς πρόδυμοι βοηθοὶ τούς πασχόντας. Μεταξὺ τῶν παρασημοφορθέντων εὑρίσκονται καὶ διηγηταί,
δ. Σάν Δάνετο, ὁ Καβαλλότης καὶ δ. Ρόκος de Zerbi.

Γνωστὸν εἶνε δτὶ κατ' αὐτὸς ἀπεφασίσθη ἐν Γαλλίᾳ ἡ πιλησης τῶν βασιλικῶν ἀδομάντων, ἵνα λεψύρ ἀπὸ τῆς ἑστίας τῆς δημοκρατίας καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο μαρτύριον τῆς δεσποτίνης ἐν Γαλλίᾳ ἔξουσίας. Οἱ Ρο-σεψώρ προτείνειν ἦδη διὰ τοῦ δργάνου του νὰ γίνη „παγκόσμιον λαχεῖον“ χάριν τῶν ποσημιάτων τούτων. Ἐπειγγεῖ δὲ ὁ „Ἀδιάλλακτος“ τὴν πρό-τασίν του ταίσην διὰ τῶν ἔχεις: „Τοῦ γαλλικοῦ στέμματος οἱ ἀδάμαντες

οὐνῆδεια τὰ ἀκάθαρτα δισπρόρρουχα νῦ πλύνωνται κατ' οἶνον, καὶ διὸ
οὗτο οὐδέριος διὰ τὴν στακαλύψιν ταύτην δὲν μητρίζει τόσον μέγας,
οὐνὸς δὲ ἐσχάτως γενόμενος διά τινας ὀκάδας κωκής πυρίτιδος ἀποσταλεῖ-

χς ήμεν πάλιν ἔξι Εὐρώπης.
“Η αὐτοκρατείρα Εὐγενία δρισεν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης Ζουλουλάνδη εύροντα καὶ κρύψαντα τὸν γενέρον τοῦ υἱοῦ της νέγρητα σησίαν σύνταξιν. Καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν ἔχει μεταφερθῆναι δὲ γενέρος πρίγκηπή

τησιν συνταξιν. Και παρ την εποχήν είχε μεταφέρειν ο νεαρός πρησβύτερος
της Εὐρώπην εῖχε λάβει ὑπέρηχη όστος παρά τῆς πρώην Αὐτοκρατέρας
ε δώρον πολύτιμον ἀδιαμάντιον δεστύλιον, ἀλλὰ τὸ κόσμημα τοῦτο ἤναγ-
κάθη νὰ πωλήσῃ πρὸ ὅλην ἐν Βοστόνῃ, ἔνθα ἦτι τοῦ παρόντος διαιρέ-
ται. Ἡ Αὐτοκράτερα ἔκλιθε τὸ περιστατικόν τοῦτο καὶ διεὶς ν' ἀπαλλάξῃ
τὴν περισσοτέρων στερήσεων ἀπεράσσεις νὰ τῷ παρέχῃ ἐτοιταῖαν σύνταξιν.
ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ.

Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς παγκοσμίου ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας τῶν ἡμέρων μας δὲ καταλαβὴ πολλὰ λειτράς σειλίας ή ἐπανετεκή μείσι τῶν ὑπηρεσιῶν ἔνδεις ἀπλοῦ πρὸ τούς αὐτούς ταχυδρομικοῦ μπαλλήλου εἰς μικρούς γερμανικῆς πόλεως ταχυδρομικῷ τημάτι, νῦν δὲ γενικοῦ Διευδύντος τῶν Αὐτοκρατορικῶν ταχυδρομείων τῆς Γερμανίας.

Ἄπορον τέκνον πτωχοῦ ἐργάτου τῆς Πομπειανῆς δικύριος Στέφανος (Dr. Stephan) δὲν ἔγεννήθη με διδακτορικού τίτλου, ἀλλ' ἐτελείωσε τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον τῆς πατρίδος του, χωρὶς μάλιστα νὰ δεῖξῃ συμπτώματα προώρου πνευματικῆς ὑπερτροφίας. Ἐπειτα εἰς ἄλλην νεαρότατος εἰς τὴν κατωτάτην ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, ἐν ἥ διεκτίθη μόνον διὰ τῆς ἀκαταπονῆστος ἐργατικῆτος του. Φαίνεται, διτοῦ ἡ Γερμανία εἶναι δι μακάριος ἔχειν τόπος, διου τα πνευματικό προσόντα δεωροῦνται αὐτήχρημα ἀλλαττώματα, οταν δὲν συνοδεύνωνται μὲν δραστηριατάτην ἐπιμέλειαν, ἐντεῦθεν δ' ἔργεται καὶ ἡ ἀνοήθηση προσαγωγῆ τοῦ κυρίου Στέφανου, διτοῦ ὅμως ἐν διαστήματι δεκατίας πάσας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας αὐτοδιδαχῆς καὶ διλγίστας μόνον ὁρας τοῦ ἡμερονυκτιού διαπαύεται τριανταετῆς ἡδη, τῇ

1858, ἔλαβε τὸν τίτλον ταχυδρομικοῦ Σύμβολου, καὶ τῷ 1870 τὸν Μυστικοσύμβολου. Τῷ 1870 ἔξεπόντος τὸ περίφημον σχέδιον τοῦ περὶ τῆς ἐκπατείας της γαλλογερμανικοῦ πολέμου ἔγγωριον ἀλληλογραφίας, κανονικωτάτα τῇ ἀληθείᾳ διεξαγθείσῃ. Τῇ 1. Μαΐου τοῦ ᾧδον ἐτοῦς ἔλαβε τὴν ἀνωτάτην τῆς Διευδύνσεως τιμὴν, τὴν ὃποιαν δύος ἀπέδειξεν διτοῦ καὶ προσηρόντος κατεύθει. Καὶ ἔκτοτε χρονολογοῦνται αἱ πολύτιμοι τοῦ ἀνδρὸς ὑπηρεσίαι πρὸς τὴν πατρίδα του. Νόμοι, ἔχαιροι ἐν τῇ ἐφαρμογῇ δρασιμοῖ, λειτουργοῦντες αἰδινωτῶς καὶ ἔλλος σχεδὸν τὴν ἡμέραν Αὐτοκρατορίαν, συμβάσεις πρὸς τὴν Κρήτη ἐπωφελεῖσαται, διευκόλυντος τὸν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν καὶ τῶν δεμάτων, ἀνδρώντος ταχυδρομικοῦ Μουσείου καὶ χίλια ἄλλα κατόρθωμα κατέστησαν τὸν κύριον Στέφανον ἀξιον λειτουργὸν τῆς Γερμανίας τοῦ Βίσμαρκ.

Άλλ' ὁ κύριος Στέφανος δὲν ἔλαβε τὴν τακτικὴν τῆς νερητῆς του, πολλὰ δὲ μυδιογοῦνται περὶ τῆς ἀκαταπονῆσεως του εἰς πᾶν τὸ ἀφορῶν τὸ ταχυδρομεῖον του καὶ αἰώνιος τὰ ταχυδρομεῖα του. Ἀπὸ τούς λειτουργεῖς οἰκονομικῆς τις τὸν ταχυδρομικὸν ὑπαλλήλων ἐπαρία, ὀλόχληρος δηλ. ἀποταμιευτικῆς τραπέζης πρὸς βελτίων τῆς τύχης των. Πρόνοια, σχέδιον καὶ ἐπετέλεσις ὀφείλονται εἰς τὸν κ. Στέφανον. "Οταν δ' ἔσχάτως τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Γυμνήτης ἀπένειψεν αὐτῷ τὸν τίτλον ἐπιτύμου διδάκτορος, σειρὰ συγγραμμάτων ἐπεσφράγισε τὸν πρακτικώτατον βίον του καὶ εἰς τοὺς φίλους τοῦ ἀνδρῶν ὑφους, τῆς παρομιώδους ἀνηρορημούσης τῶν Γερμανῶν καὶ τῆς σπανίας ἐμβριθείας πρόσπειτο γυνήσιον δέημα τὸ νεωτατον αὐτοῦ ἔργον, η „Ιστορία τῶν πρωστικῶν ταχυδρομείων“.

Οταν βλέπει τις εἰς ὅλας τὰς ἐνταῦθα ἔχοντας δημοσίας καὶ ἴδιωτικάς θέσεις νῦν ἐνδρονίζωνται τοιστοῖς δημιουργοῖς ἀνδρῶντος καὶ νὰ ἔχουνθωσι διαρκῶς τὸ ἀναμφορωτικὸν ἔργον αὐτῶν ἀνευ κομματικῶν ἐλεγοντάτων καὶ πολλῶν ἀλλών ἀνευ, δὲν ἔχει ἀνάργην νὸς ἐπικαλεσθῆ τοὺς αἰώνιους τῆς Ιστορίας νόμους διὰ νὰ ἔστηση τὴν ἀκμήν τῆς Γερμανίας. Ο κ. Στέφανος ἔχει τῷρα τὴν ἡλικίαν ἔχοντα καὶ πέντε ἔτην καὶ ἔργαται δέκα καὶ ἔξ αράς ἐν τῶν εἰκόσι τετσάρων τοῦ ἡμερονυκτού. — Ήδωκεν τῷρα τὶ γίνονται τὰ γραμματόσημα.

Δια τὰς γαλλικὰς ἀρχικῆς πολιορκίας (Reunion) ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει ἰδιαίτερον γραμματόσημον, διαφορετό μεταβολή τις τοῦ παλαιοῦ, ἐπιτύθεις τις Παρισιοῦς προελεύσει τὴν γαλλικὴν κυβέρνησην καὶ ἔξεδωκεν εἰς πάλιον τὰ νέα δῆθεν τῶν ἀποικιῶν γραμματόσημα. Ἐπειστουνοὶ εἰς πολιορκεῖς ἀντὶ ἀδρῶν τιμῶν νὰ κοσμήσωσι τὰ λευκωμάτων τῶν διὰ τοῦ ἐνδιαφέροντος νεωτερισμοῦ, καὶ ἀκόμη γελᾶ ὁ πλούτισκος ἐφερέτης, μὲ μικρὸν πρόστιμον ἔξορθους τὴν διαφοράν του πρὸς τὴν ἐπειράσθανταν αρχήν, τὴν ὃποιαν ἄλλοις καὶ δὲν ἔστοσεν νὰ ἔχαπτον. Τὸ ἀνιστέριο παρατεῦν γραμματόσημον εἴναι τὸ παλαιόν τῶν γαλλικῶν ἀποικιῶν, ἐπεδομένον κατὰ τὸ 1860 πρώτην φοράν, καὶ πολλάκις κατόπιν μέχρι τὸ 1872, δὲν ἔγενεν νὶ τελευταῖα ἕιδος του μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἐπειράσθαντος. Εἶχε χρῆμα πορτοκαλίου ἢ ριζο-

τατον καὶ τιμᾶς 5, 30 καὶ 40 λεπτ., αἱ ὑπολεῖ δημως ἔξεπεσαν μὲ τὸ μεγαλεῖον τοῦ τελευταῖον τῶν Γάλλων αὐτοκράτορος, διτοῦ κατὰ τὸ 1877 τὸ Θεατρικόν παρατείνοντος ἐνέδρωντος, μὲ καὶ ἀλληγορικὸς μορφὰς ἐπὶ τῶν νεωτάτων γραμματοσήμων, ἐκδόθεντον κατὰ τὸ παρατείνοντος δημοτικά εἰς δύο μόδων τιμᾶς, 5 καὶ 10 λεπτῶν. Εἶναι μάρτια τοῦ μέχρι τοῦ 1888, κυκλοφορίσαντα εἰς 300 μόνον χιλιάδες, μὲ τοῦ παρελθόντος δεκεμβρίου (7/19) μεγρι σήμερον. Τὰ κύρια ἔνδονται καὶ εἰς ἄλλα χρώματα, δηλ. κόκκινα καὶ φαίνεται, 10 καὶ 25 λεπτῶν.

Ἀγαποτικαὶ κανονοτομίαι, σπάνιαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεστόν, εἰναι τῶν τουρκικῶν γραμματοσήμων αὐτὴν τὴν φοράν. Πρὸ δέκτην ἐκπλογρέρησαν τῶν πάντας παραδίδονται χρώματος ἵστον, μὲν διότι τὸν καρπὸν τῆς ἐκπτωτικῆς προδιηγήθη τὸ μαῦρον χρῶμα, τὸ διότιον εἰδούμενον ἡδη καὶ ἐδεῖ. Χάτια πεντακόσια μόνον ἔξεδωθησαν ἔπιστος μαῦρα, ἀλλ' ἔξιας 25 γροσίων. Αὐτὰ δὲν ἔρθαστον ὅπουν διάκινα εἰς Γερμανίαν. Μετ' ὅμιλον διε μεταβληθῆσαν τὰ τῶν 2 καὶ 5 γροσίων, ἔκεινα εἰς πορτοκαλίον, αὐτὰ εἰς γαλάζια, βαθύτερα τοῦ τῶν ἐφημερίων. Τὸ παρατείνοντον γραμματόσημον, 20 + 20 παράδων, εἴναι τὸ τῶν νέων διπλῶν ἐπιστολικῶν δελταρίων, τῶν χρησιμεύοντας δηλ. καὶ εἰς ἀπάντηση ἐπὶ τῇ ἀλληλογραφίᾳ τοῦ ἐξαπερακού. Τὰ δύο φύλλα (τέσσαρες σειλίδες) τοῦ δελταρίου συνάπτονται κατὰ τὴν μέσην τοῦ μήκους (0,088 τοῦ μέτρου). Τὸ γραμματόσημον, τυπωμένον ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ τῆς τετάρτης (20 + 20) σειλίδος, εἴναι ρόδηγρον.

Τὸ ἔμπροσθεν τῶν παραδύρων δέσις, ἐν τῇ διοίσια διαριθμούτος τοῦ δέρους πάντες τόσον εὐχαρίστως καθίσταται τὸν γεμιῶντα ἀντιπόροφορος δι' αὐτὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, διότι συνήθως δύλα τὰ παραδύρων τῶν οἰκημάτων μας παρέφουνται διὰ τῶν φωγμῶν αὐτῶν ἐλευθερωτοὶ εἰσόδον εἰς τὸν ψυχρὸν δέρα, ἀποφύγοντα τὰ μέλη μας διὰ τοῦ σφραροῦ αὐτοῦ ἔρματος. Ἐναντίον τῆς λαθραίας ταύτης καὶ δυσκρέστου εἰς χωρῆστα

γῆμάν μας βαθειαία βάθωσις (A), ίσων ἀρτίστης τὸν ἐπαλατικοῦ κόμμεων θύλακον (C), προεχάλλοντα τῆς σανίδης περὶ τὸ δύο ιποχώματος καὶ ἐνεκάριας τοῦ πλεύσης διάρκειαν καὶ καταστρέφονται δικραφεῖροντα συγχρόνος καὶ τὰ πλάσια τῶν παραδύρων, διότι ἀπορρροφοῦνται τὴν σήψην τῶν σανίδων. Νομίζουμεν διτοῦ ἔξτης τρόπου εἴναι δι καλλίστος καὶ δοφικέστατος πάγων. Ἐντὸς τῶν σανίδων τοῦ παραδύρου πατοκενάζεται μία βαθειαία βάθωσις (A), ίσων ἀρτίστης τὸν ἐπαλατικοῦ κόμμεων θύλακον (C), προεχάλλοντα τῆς σανίδης περὶ τὸ δύο ιποχώματος καὶ ἐνεκάριας τοῦ πλεύσης διάρκειαν καὶ κατεύδωσις αὐτῶν, αἱ δὲ σανίδες νὰ μένωνται ἐλεύθεραι. Τὸ αὐτὸν μέσον δυνάμειδα φυσικῶς νὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ εἰς τὰς πανώς καλειομένας δύρας διὰ μεγαλειτέρων, ἐνοεῖται, ἐλαστικῶν θύλακων.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — κ. Α. P. B. εἰς Ζαγκαζήν. Ἐντὸς δύο ἐβδομάδων τὸ πολὺ εἴναι ἔτοιμοι οἱ χρυσόδετοι τόμοι. Η πολυτέλεια τῶν εἴναι ἀγνώστων εἰς τὰ μέρη μας, σπάνια δι καὶ ἐδεῖ ἐν Γερμανίᾳ. — κ. Β. καὶ Σ. εἰς Θεσσαλονίκην. Κατὰ τὰς διδηγίας Σας. Αλοκούθει ἐπιστολή. — κ. Τ. εἰς Αλεξανδρειαν. Τὰ ταχυδρομεῖα ἔρχονται. — κ. Α. Ν. Π. εἰς Σουλιανήν. Ἐλήφθησαν υπὸ σημείων. Θά γραφωμεν. — κ. κ. Ἀδ. Στ. εἰς Σουλιανήν. Απεστάλησαν ἡδη. — κ. Ε. Δ. Ο. εἰς Σουλέζ. Περιμένομεν τὴν συγκατάδεσσιν Σας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Τὸ χαρτοπαικετον, διτοῦ ζημία καὶ διειδός, υπὸ Ι. Ιστιωρίδου Σκαλίστη, μετὰ δύο εἰκόνων ἐν σελ. 53 καὶ 57. — Η δυστυχομένη (συνέχεια), κατὰ τὸν Ιβάν Τουργκένειον. — Αἱ διδηγίες τῶν τελευτῶν μας (συνέχεια), μετὰ δύο εἰκόνων ἐν σελ. 56. — Η πινακοθήκη τῶν τελευτῶν γραμματοσήμων τοῦ Ελλάδος. — Πῶν καταντῆται ἡ μανία τοῦ χαρτοπαικνίου. — Επεισόδιον πρωτότυπον. — Πῶς δύναται τις ασφαλεῖς νὰ γίνη ισχυρότερος καὶ ἀλαφρότερος. — Πορεία τῆς χολέρας καὶ τρόπος τῆς ἐξ Ἄστιας μεταδόσεως αὐτῆς. — Τὸ „πάκινον λαχεῖον“ τοῦ Ροσεφώρ. — Θωρηκτά ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως. — Κατὴ ποιότης τῶν λογχῶν τοῦ σγγικοῦ στρατοῦ. — Αγάθης τῆς αὐτοκρατείας Εὐγενίας, καὶ μία συριακὴ εἰκόνα, σελ. 63. — Γραμματόσημα. — Ο γενικὸς διευθυντής τῶν γερμ. ταχυδρομείων τοῦ Στέφανος, μετὰ εἰκόνας ἐν σελ. 64. — Κυνοτομίαι τρεῖς, μετὰ τριών εἰκόνων. — Πῶς πρέπει νὰ κλείσωνται τὰ παράδυρα, μετὰ εἰκόνας. — Μικρά Αλληλογραφία. — Ροβέρτος Κών (σελ. 49). — Κυνοβόλιον (σελ. 52). — Αἴσιοις τοῦ Μόντε Κάρλο (σελ. 53). — Εν δύμη τοῦ Μόντε Κάρλο (σελ. 57).

*Εκδότης ΙΙ. Α. ΖΤΓΟΥΡΗΣ.

Τύπους Baur & Hermann, τὸ Δευτέρη. — Σάρτης ἡ τῆς Neue Papiermanufactur τὸ Σεριαρχόνεγρο. — Melanη Frey & Sening, τὸ Δευτέρη.